



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

23. KVĚTNA 2010

Z obsahu:

Úkol posvěcovat lidi

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
5. května 2010
- strana 2 -

Kdo je Duch Svatý

Alberto Ridolfi
- strana 4 -

Naše Paní v Romay

Kaple lhůty z milosti
- strana 5 -

Svatý Jindřich de Ossó

Galerie svatých kněží
- strana 6 -

Pán Ježíš

o svých kněžích
Conchita Armida
- strana 9 -

Svatý František obrací heretiky (18)

- strana 10 -

Potkala jsem

Muže z Plátna
Osobní svědectví
- strana 11 -



Sesláni Ducha Svatého, kaple sv. Josefa v chrámu sv. Marka, Milán

Minulou neděli při pastorační návštěvě v Turíně jsem měl to potěšení setrvat v modlitbě před posvátným Plátnem a spojit se s dalšími dvěma miliony poutníků, kteří je mohli v těchto slavných dnech na výstavu kontemplovat. Toto svaté Plátno může živit a sytit víru a oživovat křesťanskou zbožnost, protože podněcuje jít ke Kristově Tváři, k Tělu Krista zmrtyvýchvalého a kontemplovat velikonoční tajemství, střed křesťanského poselství. Tohoto Těla Krista živého a působícího v dějinách (srov. Řím 12,5) jsme živými údry, každý podle své vlast-

Úkol posvěcovat lidi

ní funkce, s úkolem, který nám chtěl Pán svěřit. Dnes bych se chtěl v této katechezi vrátit ke specifickým úkolům kněží, které jsou podle tradice v podstatě tři: vyučování, hlásání pravdy, zvěstování Boha zjeveného v Kristu nebo – jinými slovy – k prorockému úkolu uvést člověka do styku s pravdou, pomáhat mu v poznání podstaty jeho života, samotné skutečnosti.

Dnes bych se chtěl s vámi krátce zastavit u druhého úkolu, který má kněz, totiž posvěcovat lidi především prostřednictvím

svátosti a kultu církve. Musíme se především ptát: Co znamená slovo „svatý“? A odpověď zní: „Svatý“ je specifická kvalita božského bytí, tj. absolutní pravda, dobrota, láska a krása – ryzí světlo. Posvěcovat osobu znamená tedy uvádět ji do styku s Bohem, s tímto jeho bytím světla, pravdy, ryzí lásky. Je zřejmé, že takový kontakt osobu přetváří. V starých dobách platilo pevně přesvědčení, že nikdo nemůže vidět Boha, aniž by ihned nezemřel. Síla pravdy a světla je příliš velká. Jestliže se člověk dotkne

tohoto absolutního proudu, nepřežije to. Na druhé straně bylo také přesvědčení, že bez alespoň nejmenšího styku s Bohem člověk nemůže žít. Pravda, dobrota a láska jsou základní podmínky pro jeho život. Otázkou je, jak může člověk najít onen tak základní styk s Bohem, aniž by zemřel přemožen velikostí božského bytí? Víra církve nám říká, že Bůh sám vytváří tento kontakt, že nás krok za krokem přetváří k pravému Božímu obrazu.

Boží spolupracovníci v posvěcování

Tak jsme se znovu dostali k úkolu kněze „posvěcovat“. Žádný člověk sám od sebe s využitím vlastních sil nemůže přivést jiného do styku s Bohem. Podstatnou složkou milosti kněžství je dar, úkol vytvářet tento kontakt. To se uskutečňuje hlásáním Božího slova, v jehož světle dochází k setkání. Uskutečňuje se to zvláště v rámci svátostí. Ponoření do velikonočního tajemství smrti a zmrtyvýchvání Krista se uskutečňuje ve křtu, je posíleno v bířmování a ve svátosti smíření, je živeno Eucharistií, svátostí, která buduje církev jako Boží lid, Kristovo Tělo, Chrám Ducha Svatého (srov. Jan Pavel II., *Pastores gregis*, 32). Je to tedy sám Kristus, který činí svatými, to znamená přitahuje do Boží sféry. Ale jako projev svého nekonečného milosrdenství povolává některé, aby „byli“ s ním (srov. Mk 3,14) a stali se skrze svátost svěcení kněžstva i přes lidskou ubohost účastníky stejného kněžství, služebníky tohoto posvěcování, udělovateli jeho tajemství, „mosty“ setkání s ním, jeho prostřednictvím mezi Bohem a lidmi a mezi lidmi a Bohem (srov. *Presbyterorum ordinis*, 5).

Nežádoucí zužování svátostné dimenze

V posledních desetiletích vznikly tendence zdůrazňovat v identitě a poslání kněze dimenzi hlásání a oddělovat ji

Pokračování na str. 12

Je to skutečně úžasné vědomí, že ty zástupy z nejrozličnějších kmenů a národů, které svolal do Jeruzaléma Duch Svatý o prvních svatých Letnicích na kázání apoštolů, sdružily se v Boží Církvi, která přes všechna protiventství, úklady světa a ďábla trvá až do dnešních dnů a bude trvat až do konce časů, ba i po jejich skončení bude oslavovat Pána po celou věčnost.

Jedním ze základů tohoto pozeňnaného začátku byla skutečnost, že se toto shromáždění přes různost jazyků, národů a vyznání nesnažilo prosadit a uplatnit svou pluralitu a přesvědčení, ale zúrodněné milostí a působením Ducha Svatého začalo od jediné správné otázky: „Bratři, co máme dělat?“ Je to otázka, se kterou se vlastně neobraceli na apoštoly, ale na samotného Ducha Svatého, svolavatele tohoto zakládajícího shromáždění, a apoštoly přijali jako jeho zplnomocněné a pověřené vyslance, oprávněné spolehlivě tlumočit Boží vůli. Kdyby zde nebyl tento pevný a jednoznačný opěrný bod, žádná skutečná Boží Církev by nemohla vzniknout. Svých Dvanáct si Bůh vyvolil a dal jim moc svazovat a rozsvazovat na zemi, aby to pak bylo svázáno a rozsvázáno i na nebi,

protože jim zaručil svou stálou pomoc a přítomnost po všechny dny až do skonání věků. Tato moc a odpovědnost přejde pak z těchto Dvanácti na ty, kterým ji oni pod vedením Ducha Sva-

Editorial

tého zřetelně a viditelně předají vkládáním svých rukou. Je to jako jeden a týž plamen, který z jedné svíce přechází na druhou. Jakýkoliv jiný začátek, který by nerespektoval tuto řadu, je vyloučený, protože by to znamenalo, že nás Duch Svatý uvádí do zmatku a nejistoty, který z nich je ten pravý. Proto Pán varoval: Kdekoliv vystoupí někdo a řekne: „Já jsem Mesiáš, u mne je začátek“, nevěřte. Vystoupí mnoho falešných mesiášů, kteří by chtěli svést i vyvolené. To pochopil díky misijnímu působení svatého Františka Saleského protestantský pastor Petit, a když se před nunciem a kardinálem de Medicis slavnostně zřikal protestantské hereze, mohl se oprávněně opřít o neklamný důkaz pravosti jediné svaté Církve: poznal ji v její „apoštolskosti“, protože jen v ní od dob apoštolů až dodnes nastupují v nepřerušném řetězci po sobě pravoplatní pastýři.

Odkud se tedy berou oni falešní mesiáši? Jsou to služebníci a hlasatelé jiného ducha, který je protivníkem a opakem Ducha pravdy a života: je to Lhář a Vrah od počátku, který rafinovaně obelhal Evu: „Nevěřte, nepropadnete smrti, ale otevřou se vám oči.“ Eva mu uvěřila, a výsledkem byla smrt, zaslepenost, odloučení od Boha. Velkou cestu návratu k Životu a Pravdě otevřely právě první Letnice a tento návrat je otevřen všem, kteří mají v sobě upřímnou snahu najít jedinou cestu k Bohu, a proto se ptají kompetentních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“

Dnešní lidé však už nemají ochotu ptát se: Co máme dělat? Oni si naopak myslí, že to sami vědí docela dobře, oni se nanejvýš ptají, kde najít takové bohy a takové jejich vyslance, kteří jim vždy schválí to, čeho se jim zachtělo. Přesně podle apoštolova slova si podle vlastních choutek hromadí učitele, kteří jim lahodí a šimrají jejich uši vyhovujícími a oblíbenými bájemi.

Dnes se jim především zalíbilo uspokojit tělesný chtíč. Potřebují se zbavit všeho, co jim v tom překáží. Z přirozené, Bohem stvořené biologické zákonitosti jim v tom překáží skutečnost,

Pokračování na str. 13

Přijď, Pane Ježíši!

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti

Přijměte Ducha Svatého.

Dnes slaví církev své narozeniny a u této slavnosti nesmíš chybět. Nechej se od Ducha Svatého zavést do Jeruzaléma, abys tu s jeho pomocí znovu prožil rozhodující událost dějin spásy i dějin světa. Pros jej, aby sis z dnešní slavnosti odnesl hlubší a přesvědčující poznání místa a úkolu, jaký On pro tebe stanovil v tomto nejvznešenějším organismu.

Oživující Duch dává tělu církve vždy v pravý čas to, co potřebuje, jak se o tom můžeš přesvědčit již v době jejího prvopočátku. Ve Svatém městě jsou v tento den shromážděni poutníci z celého světa. Zatím ani netuší, jak nesmírná je ona nečekaná milost, která je pro ně uchystána. Duch Páně všechny obdivuhodně svolal k Večeřadlu, aby jim oznámil spasitelnou zvěst o zmrtvýchvstalém Mesiáši. Připravil si k tomu sbor apoštolů, jak to Pán přislíbil, a viditelně je naplnil svým žarem, aby přesvědčivě promlouvali k velkému zástupu z nejrůznějších národů. Jak jinak se to může stát, než když tito první posluchači uslyší radostnou zvěst každý ve své vlastní řeči! Jestliže tě udivuje, jak tito nevzdělaní rybáři rázem ovládají neznámé jazyky, je tu jen jedno vysvětlení: je to tím, že tu nikdo z nich nemluví sám za sebe, nýbrž tak, jak jim Duch dával promlouvat.

Celé velké shromáždění nad tím oprávněně žasne a vůbec nechápe, co to má znamenat⁽¹⁾. Avšak jsou tu i takoví, kterým je zatěžko připustit, že se stali svědky velkých Božích skutků, a myslí si, že si pomohou ze svých rozpaků, když se budou Kristovým svědkům ke své vlastní škodě vysmívat. Ale mužové z Galileje, neohrožení hlasatelé radostné zvěsti, jsou v tomto případě nástrojem Božího Ducha, který je mnohem mocnější než sám hukot jeho vichru. Síla jeho milosti se nedá zastavit a najde si svou cestu ke všem, které si povolává Pán náš Bůh⁽²⁾. Ti mají v srdci i na rtech nakonec jedinou správnou otázku: *Bratři, co máme dělat?* Je to otázka, která by měla stále zaměstnávat i tebe.

Odpověď apoštolů je adresována nejen zde přítomným, ale všem budoucím pokolením: Je třeba se obrátit, a tak se zachránit z tohoto zvráceného pokolení⁽³⁾, které nedokáže překročit svou povýšenou skepsi a ještě se v ní utvrzuje tím, že dává průchod svému pohrdání.

Vidíš, jak rychle roste zástup těch, kteří naopak pod vlivem Ducha již při tomto

prvním hlásání s radostí uvěřili? Podívaná, které jsi svědkem, překračuje všechno očekávání. Ještě před několika dny se všichni ti, kteří patří k Ježíši z Nazareta, skrývali ze strachu za zavřenými dveřmi. Duch Boží však dnes naplnil svým hukotem nejen horní síň, ale celé město. *Kvas vykynul*⁽⁴⁾ a už ho nikdo nezastaví. Již dnes bude před Večeřadlem pokřtěno veřejně na *tři tisíce duší*⁽⁵⁾.

Uznej sám, že to, co se tu děje, může se opravdu uskutečnit *jen pod vlivem Ducha Svatého*. Před lety v tichu nazaretského domku vzešel z téhož Ducha v lůně panenské Matky tělesný život Syna člověka. Dnes za hukotu vichru nastává druhé vtělení. Moc Nejvyššího zastínila Večeřadlo a z Ducha Svatého počato se tu rodí Kristovo tajemné tělo, které silou Ducha poroste až do skonání věků. Ve všech jeho údech koluje jeden a tentýž život: každý z nich musí s Pavlem vyznat: *Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus*.⁽⁶⁾

Oživující Duch nepřestává těmto živým údům Kristova těla rozdělovat své obdivuhodné *rozmanité dary*, tak jako je dává apoštolům v tuto chvíli, kdy je zapotřebí promluvit ke shromážděným, každému v jeho řeči. Je tu však podmínka, která stále platí: *Projevy Ducha jsou jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční*. Ani tvoje spoluúčast na životě z Ducha Svatého nesmí zůstat na úrovni živoření, nýbrž jako skutečně živý a zdravý úd máš žít tím, že se na výsost aktivně účastníš na přijímání a předávání života, a to v plné podřízenosti životodárnému Duchu. Čím lépe s úžasem poznáváš, jak se moudrost Stvořitele projevuje v obdivuhodné souhře všech složek biologického těla, tím pokorněji se musíš sklonit před působením životodárného Ducha a otevřít se jeho vedení, abys byl platným údem božského těla, do kterého jsi byl ve křtu přivtělen.

Jestliže se ti zdá, jako by časem mimořádné, a přece řádné projevy Ducha pomínuly, pak to není proto, že by se byl tento *Pramen živý*⁽⁷⁾ během doby vyčerpal, ale proto, že údy zmalátněly, a to se stává především tehdy, když si myslí, že už dostatečně vypsely a že už samy nejlépe vědí, čeho je zapotřebí, takže ani nevidí, že neslouží Duchu a Tělu, ale samy sobě.

O jaké dary je dnes třeba usilovat, abychom v dnešním světě byli opět užiteční druhým? Zdá se, že posluchače dneška neosloví pouhá výmluvnost ani cizí řeč. Je třeba *usilovat o dary lepší*⁽⁸⁾. Svět potřebuje příklad charismatické lásky, která *nemyslí na sebe, všechno vydrží a nikdy nepřestává*⁽⁹⁾, sebeobětující činné lásky, která jde jako láska

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Zaslí, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřtinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium - Jan 20,19-23

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Pána a Hlavy až do krajnosti⁽¹⁰⁾. Pane, sešli nám svého Ducha a obnov tvářnost země!⁽¹¹⁾
Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 1,29; ⁽²⁾ Sk 2,39; ⁽³⁾ srov. Sk 2,40;

⁽⁴⁾ srov. Mt 13,33; ⁽⁵⁾ Sk 2,41; ⁽⁶⁾ Gal 2,20;

⁽⁷⁾ hymnus *Veni Creator Spiritus*;

⁽⁸⁾ 1 Kor 12,31; ⁽⁹⁾ 1 Kor 13,5.7-8; ⁽¹⁰⁾ Jan 13,1;

⁽¹¹⁾ srov. resp. žalm 104.

Kdo je Duch Svatý

Kým je Duch Svatý v dějinách spásy?

Duch Svatý je svou povahou ta část Boha, která chce zůstat skrytá. Je to jeho diskretní část. Vyplývá to ze způsobu, jakým je představován historicky v Písmu svatém.

Je něco jako Maria v dějinách spásy, která v nich nezastává nápadnou, triumfalistickou, explozivní dimenzi, s výjimkou historicky nezbytných situací, jako je první sestoupení Ducha Svatého a některé paradigmatické epizody v dějinách Církve jakožto mystického těla a v životě svatých.

Duch Svatý obecně tihne k tomu, aby zůstal skrytý, protože chce vynést na světlo pravé protagonisty dějin spásy, a to především Ježíše Krista, který je Cesta, Pravda a Život, prvorozený Syn Otce, bezprostředně po osobě Otce, od něhož je všechno otcovství na nebi i na zemi.

Jaká je pravá podstata Ježíšova příchodu na svět?

Podstatou evangelia není, že Ježíš přišel na svět pro naši spásu. K tomu došlo jen proto, že zde byl dědičný hřích. Přišel Ježíš pro naši spásu? Ano! A je tento fakt podstatou evangelia? Ne!

Ježíš by se vtělil v určité plnosti času, třeba odlišně od oné před dvěma tisíci lety, nezávisle na tom, zda člověk zhřešil, nebo ne. Ježíš, Slovo, by se vtělil v lůně Panny Marie, i když nevíme, kdy a jak by se to stalo, aby nám zjevil Otce, protože jen Syn zjevuje Otce.

Svatý Jan ve svém evangeliu říká velmi jasně, že jen vtělené Slovo zjevuje Otce, tedy ani Adam a Eva neměli plný obraz Božího otcovství; měli obraz Boha, jasný, čistý, zřetelný, jak říká svatý Irenej, ale byly to děti, neměly ještě plné zjevení Božího otcovství, které zjevuje jedině Ježíš Kristus!

A to je důvod, proč Duch Svatý chce zůstat skrytý, proto-

že chce od základu zjevit božské synovství „skrže“ a „v“ Ježíši Kristu.

A to je podstatný důvod, proč byl Ježíš zabit, protože v něm nerozpoznali Božího Syna, a proto nebyla poznána ani povaha našeho synovství s Bohem.

Pro židy to bylo velmi obtížné, stejně jako je to paradoxně obtížné i pro muslimy, pochopit láskyplnou přítomnost a sousedství s Bohem, který není jen Absolutno, Všemohoucnost, ten, který všechno může, ale je také ... Otec.



Tak jak je to obtížné pro islám (a to je bohužel jeho limit), tak to byl pro židy důvod, proč Ježíše zabil.

Syn nejenže zjevuje Otce, ale zjevuje ho způsobem, který židé pokládali za rouhání. Nejenže ho nazývá Otcem jako jiná mís-



ta Bible v předvídaném vtělení, ale nazývá ho Abba, což se do jiných jazyků nedá snadno přeložit, jde o citové dialogické jednání, kde gesto je více než slovo: jde o úplnou odevzdanost dítěte do náruče Otce. Je to vyjádření nejvyšší intimity a odevzdanosti. To bylo pro židy velké rouhání.

Základní dílo Ducha Svatého je právě toto: vést věřícího, aby krůček za krůčkem šel od věřícího k synu: staň se zcela dítětem. Ale nikoliv dítětem otce pannačného, ale dítětem Abba, něžně milujícího tatínka, který miluje per viscera misericordiae, nejnítěrnějším milosrdenstvím.

Co působí Duch Svatý v dějinách spásy?

Dílem Ducha Svatého je vést věřícího nikoliv k psychologickému a mentálnímu vědomí, ale k vědomí podstatnému, esenciálnímu, k hlubokému prožívání hlubokého Božího otcovství, k hluboké intimitě s Bohem, kte-

rý se zjevuje jako Otec a jemuž tvor odpovídá svou živou synovskou láskou.

To je život milosti, to je život v Duchu Svatém.

Všechna přikázání a všechny výzvy Písma svatého mají svůj pravý smysl ve světle toho, co bylo právě řečeno. Křesťanský život nespočívá v tom, „dělat některé věci a nedělat jiné“, nýbrž v tom, že přijímáme zjevení Boha ve svém srdci, abychom se mu stali podobnými. Musíme stále hlouběji pronikat k pochopení, v čem spočívá obraz a podobenství Boha, ke kterému jsme byli stvořeni.

Bůh je dokonalá Láska, Bůh sám v sobě dokonale miluje a je dokonale milován. Láska mezi Otcem a Synem je od věčnosti tak silná, že tvoří třetí božskou Osobu, kterou je Duch Svatý. To je důvod, proč má Duch diskretní roli: je Láskou, která zjevuje Lásku.

I člověk si svou identitu má uvědomovat právě ze skutečnosti, že je milován a sám miluje. Vědomí identity podle Božího obrazu je vědomí, že mé „já“ je darem pro druhé. Jsme si vědomi sebe, abychom se dokázali darovat.

Duch Svatý stále zpřítomňuje v Církvi život Ježíše Krista jako Božího Syna a pomáhá nám stále korigovat a upřesňovat naše „vidění“ Boha jakožto milujícího Otce, který žije láskou.

I my máme tu zkušenost, že cokoliv prožíváme a konáme s láskou, dostává zcela jinou dimenzi. Mění se z tíže a přinucení v projev osvobozující svobody. Naši službou, kterou prokazujeme svému bratru, roste naše vědomí Boží lásky k němu.

To je dílo Ducha Svatého, který nás ve světle Otcova obrazu zbavuje tyranie a uvádí nás do pravé svobody dětí Božích. Duch Svatý nás vede k pochopení, že každý dar, který dostáváme, je také darem pro druhé.

Míra zralosti, které jsme dosáhli pod vedením Ducha Svatého, se projevuje v míře naší lásky

ZEMŘEL NEJSTARŠÍ KARDINÁL

Ve věku nedožitých 99 let zemřel jen několik týdnů před svými narozeninami kardinál Augustin Mayer OSB, který byl do roku 1988 prefektem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti a pak až do roku 1991 předsedal komisi Ecclesia Dei, která měla za cíl integrovat přívržence tradiční liturgie. V šedesátých letech byl vedoucím opatem benediktinů v Bavorsku. Do Říma byl povolán Pavlem VI. v roce 1971. Kardinálem byl od roku 1985.

NÁLEZ MINCÍ

Při archeologickém průzkumu v bazilice sv. Pavla Za hradbami bylo nalezeno na 3 600 antických mincí. K nejcennějším patří zlatá medaile Karla Velikého, která ležela na hrobu apoštola Pavla. Hrob je navštěvován již od 2. století, což nalezené mince právě dosvědčují. Jejich seznam je zveřejněn v katalogu italského Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato. *Kath-net*

k Církvi. Nejen k Církvi ideální, ale k Církvi se všemi jejími limity a protiklady, s vědomím, že její podstata je v dědictví a bohatství pokladu víry, v její cestě k Otci skrze Ducha Svatého.

Zkoumej sám sebe, do jaké míry dáváš svůj život za svou Církev, jak jsi poslušný ve víře. Mírou tvé lásky ke Kristu v Církvi je tvoje zkušenost z přítomnosti Otce a Ducha Svatého v Církvi. Duch Svatý tím, jak v tobě přijímá tvé protiklady, učí tě přijímat i protiklady, které vidíš u svých bratří a v Církvi. I zde je na místě ona synovská důvěra k Otci: Otče, nechápu to, co se mi jeví jako kontradikce, ale odevzdávám se ti a důvěřuji ti, že i když to, co vidím, přesahuje moji kapacitu a chápání, nepochybují o tvém otcovství, svěřuji se síle tvých rukou, kterým věřím více než svým kapacitám. Moje schopnost říct to, co mám říct, a udělat to, co mám udělat, je tvůj dar.

To největší dílo, které Duch Svatý vykonal, bylo vtělení Božího Syna v lůně Panny Marie, které se událo v největší diskretnosti. I všechny další zázraky se uskutečnily v diskretnosti. Nikoliv naše omezená inteligence je může kontrolovat, nýbrž neomezená kapacita Ducha Svatého a všemohoucnost otcovské něžnosti nekonečného Boha. Hlavním naším příspěvkem obrácení světa je naše vlastní obrácení: naše očistění podle Božího obrazu.

Prosme Ducha Svatého:

Pomoz mi jít za hranice toho, co chápnu, oprav ve mně svou tvář, nedovol, aby moje ubohost, moje kategorie, moje meze omezovaly a deformovaly tvou tvář ve mně.

Nejvyšší a nejslavnější Bože, osvít temnoty mého srdce, dej mi správnou víru, jistou naději, dokonalou lásku a hlubokou pokoru, dej mi také důvěru a rozlišování, abych chápal tvou pravou svatou vůli. Amen.

Přijď, Duchu Svatý, přijď skrze Marii!

Překlad -lš-

Naše Paní v Romay

KAPLE LHŮTY Z MILOSTI

V době, kdy lidé měli ještě jiný vztah k smrti, než je tomu dnes, a starali se více o onen život než o život zde na zemi, byla kaple Naší Paní v Romay slavnou a nesla titul „Kaple lhůty z milosti“. Znamenalo to, že když sem bylo přineseno dítě, které se narodilo mrtvé nebo ihned po narození zemřelo a nemohlo již přijmout křest, nabylo zde znovu dech na tak dlouho, aby mohlo být skrze svátost křtu zbaveno dědičného hříchu.

Večer 19. listopadu 1807 se tudý vraceli po skončení práce do Paray-le-Monial tři pokrývači. S překvapením viděli v kapli zářící světlo, i když už byla tma a kraj pokrývala hustá mlha. Jeden z nich, František Lecué, byl zvědavější nebo odvážnější než druzí dva a rozhodl, že se tam vrátí a zjistí, co se vlastně děje. Jeho druhové ho následovali zpovzdálí.

Když přišel František ke kapli, zjistil, že je zavřená, a pro světlo uvnitř kaple nebylo žádné vysvětlení. Když došli další dva ke dveřím, uslyšeli náhle všichni tři zcela jasný hlas: „Pospěš si a dej do pořádku své svědomí, zítra v sedm hodin večer zemřeš.“

Zatímco kamarádi se tomu smáli, Lecué byl moudřejší a vzal toto varování vážně. Hned



ráno vyhledal kněze, vyzpovídal se, přistoupil k svatému přijímání, dal do pořádku všechny své záležitosti, smířil se se svým protivníkem, objal svou rodinu a večer v sedm hodin se ve svém pokoji zhroutil.

Tato událost vyvolala velké pozdvižení a lékařská akademie v Macon o tom vydala své prohlášení. Přispělo to k tomu, že kaple Naší Paní v Romay, kterou revoluční události uvedly poněkud do zapomnutí, opět nabyla něco ze svého někdejšího věhlasu.

*Anne Bernet,
Notre Dame en France,
Paříž 2010*

MODLITBA K NAŠÍ PANÍ V ROMAY

Naše Paní v Romay, uctívána již tolik staletí na tomto místě blízko Paray, ty, která jsi přijala milost od Boha ve své víře a důvěře, ty, která jsi chtěla být věrnou služebnicí,

Bůh tě korunoval a s láskou tě přijímá k sobě.

S tebou s radostí opakujeme: Veliké věci mi učinil ten, který je mocný, on povyšuje ponížené... jeho jméno je svaté.

Matko plná milosrdenství, nikdy jsme neprosili, aniž bychom nebyli vyslyšeni,

vypros nám od Ježíšova Srdce milost, o kterou žádáme ...

V našich zkouškách i v našich křehkých radostech je tvoje mateřská přítomnost naší posilou. Amen.



POČET KATOLÍKŮ MÍRNĚ VZROSTL

Katolická církev má 1,7 miliardy členů. Podle statistické ročenky katolické církve přibýlo za poslední rok ve světě 19 milionů katolíků. Podíl na světovém obyvatelstvu tím vzrostl z 17,33 % na 17,40 %. Největší podíl katolíků připadá na Severní a Jižní Ameriku: 49,4 %. V Evropě žije 24,3 % věřících. Proti roku 2000 přibýlo v církvi 3988 kněží. V Evropě však ubylo 7,5 % kněží.

Počet řeholních sester poklesl z 800 000 v roce 2000 na 739 000 v roce 2008.

BUDE SEMINÁŘ V TURECKU OPĚT OTEVŘEN?

Zástupce ministerského předsedy Bülent Arinc oznámil, že bude znovu otevřen řecký pravoslavný seminář, který je zavřen již 40 let, od roku 1971. O znovuotevření žádala EU jako o podmínku vstupu do unie. Ekumenického patriarchu Bartoloměje I. Turecko pokládá pouze za pastýře několika tisíc zbylých křesťanů.

2508 BIBLICKÝCH PŘEKLADŮ

Podle Světového svazu biblických společností přibýlo biblických překladů do různých jazyků. Asie jich má k dispozici 1052, Afrika 703 a Severní Amerika 512, Evropa a Blízký východ 210.

Celá Bible má zatím 459 překladů do různých jazyků. Za poslední dva roky jich přibýlo 21. Nový zákon má 1252 překladů (+45). Ve Svazu je sdruženo 142 národních společností.

STANOVÉ KOSTELY PRO CHILE

Kirche in Not dala k dispozici 200 000 € pro zajištění 15 „pouštních kaplí“ pro Chile. Jsou to velké stany, které mají provizorně nahradit část z 90 % zničených kostelů v zemi. S těmito stany má Kirche in Not své několikaleté zkušenosti z jiných oblastí.

Kath-net

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ

Svatý Jindřich de Ossó

**Ať žije Ježíš!
Všechno pro Ježíše**

„Dostal jsem dobrou duši.“

Tak se vyjádřil Jindřich de Ossó sám o sobě ve svých autobiografických poznámkách, které napsal ve spěchu z poslušnosti, když byl ještě mladý. A měl pravdu. Bůh mu dal dobrou duši, dobré srdce a dobré rodiče... a Jindřich dokázal zužitkovat přijaté dary. Neměl jednoduchý život, nicméně dokázal překonávat protiventství již od mládí, a když se pak stal knězem, snášel je kvůli svým apoštolským dílům: závist, pomlavy a nespravedlnosti i ze strany církevních představitelů, které ho stíhaly v dospělém věku až do jeho smrti. Ze všech těchto protiventství vycházel silnější ve víře a vkládal svou důvěru jen v Boha, s láskou byl připraven přinášet Boha všem, i těm, kteří ho pomlouvali. A tak se formují světci.

Celých 55 let svého života byl učitelem, katechetou a především knězem. Byl knězem diecézním, který se potýkal se svou dobou, s okolnostmi prostředí, ale vždy byl zaměřen na vnitřní svět, který jako by byl malý pro jeho snahy šířit poznání a lásku k Ježíši. Jindřich měl za učitelku duchovního i apoštolského života svatou Terezii od Ježíše. Chtělo by se takřka říct, že velká světice z Avily se zčásti vtělila do Jindřicha de Ossó a vli-la mu svého ducha modlitby a svou lásku k Ježíši Kristu a jako plod obojího množství apoštolských děl, která ho zaměstnávala po celý život.

Dětství a povolání

Jindřich de Ossó y Cervelló se narodil r. 1840 ve Vinebre, malé obci v provincii Tarragona ve Španělsku na břehu Ebra, největší řeky Pyrenejského poloostrova, která svým způ-

sobem formuje obyvatele svého okolí, zvláště v blízkosti ústí, jako je tomu u Vinebre.

Když Jindřich mluví o své rodině, vzpomíná na „dobré rodiče a svaté prarodiče“. Když mu ve 14 letech zemřela matka na choleru, způsobilo mu to velkou bolest. Říkala často: „Jakou radost bys mi udělal, kdyby ses stal knězem!“ Ale on vytrvale odpovídal: „Ne, já chci být učitelem.“ O něco později ho otec poslal do Reus, aby zde pracoval v největším obchodě s látkami v tomto městě. Ale Jindřich i za pultem myslel na zcela jiný život. Jednoho dne zanechal dopis na rozloučenou a pěšky se vydal do svatyně na Montserratu. Tam před Pannou Marií se rozhodlo o jeho budoucím povolání: *Objevil jsem své povolání... Chtěl bych vždy patřit Ježíši, být jeho služebníkem, jeho apoštolem, jeho misionářem mru a lásky.*

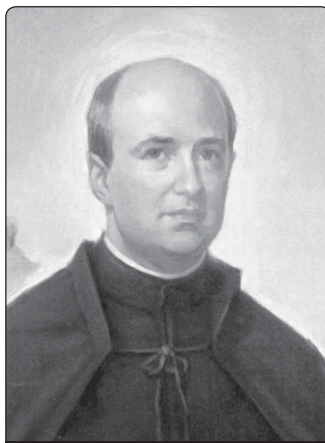
A právě na Montserratu se setkává se svým bratrem, který se stal prostředníkem mezi ním a otcem, aby mu dovolil vstoupit do semináře v Tortose.

Seminarista a kněz

V roce 1854 nebyla politická situace ve Španělsku nakloněna těm, kteří se chtěli zasvětit Ježíši Kristu. Semináře nemají struktu-



Sv. Jindřich de Ossó



Sv. Jindřich de Ossó

ru ani prostředí vhodné ke studiu, k přípravě a k dobré duchovní a teologické formaci. Jindřich bydlil u diecézního kněze Alabarta. V té době má stálého zpovědníka na domě, se kterým se pravidelně stýká, studuje pilně pod vedením Domine Seny, který ho vyučuje latině i něčemu důležitějšímu: seznamuje ho se svatou Terezii z Avily. V roce 1856 začíná studovat humanitní vědy. V zápisech o jeho prospěchu jak ve filosofii, tak v teologii jsou vždy známky: „meritissimus“. Kromě toho, že dobře studuje, umí také vyřezávat ze dřeva obyčejným nožem sošky a velmi pěkně zpívá. Navíc patří také do sdružení sv. Vincence z Pauly a nechodí jen na setkání, ale každý týden navštěvuje ty nejubožejší v Tortose.

Letní prázdniny tráví v rodině kraji v krásném otcovském domě. Modlí se, pomáhá při polních pracích a v době, kdy se domácí setkávají při „siestě“, shromažďuje ve svém domě děti z okolí a učí je katechismu. Tak začíná své poslání katechety a učitele. Po lekci jim připravuje zábavu na vycházkách do okolí. Není divu, že děti za ním běhají a čekají, kdy se zase vrátí na další prázdniny.

Po uplynutí tří let studia filosofie rodina a představení rozhodnou, aby odešel do semináře v Barceloně. Tam také absolvuje kurs chemie a fyziky u doktora Jaime Arbóse. Vznikne mezi nimi pevné přátelství a profesor ho jmenuje na nějakou do-

bu svým asistentem. Rodina by si přála, aby ze semináře odešel a věnoval se akademické dráze, ale Jindřich se připravuje na to, aby byl dobrým knězem, protože chce dát zazářit Ježíši a nikoliv své vlastní osobě.

Během léta pobývá v Benincasim, kde bydlí strýcové. Chce zde obnovit své tělesné síly, protože se cítí studiem unaven. Vystoupí na okolní vrcholy a na Desierto de las Palmas, kde mají otcové karmelitáni klášter. V tomto klášteře obnoví síly ducha a stráví zde dlouhé hodiny na modlitbě a rozjímání v malé poustevně zasvěcené svaté Terezii. Je odtud krásný výhled do dálky až k moři. Tuto návštěvu bude ve svém životě několikrát opakovat.

V září 1861 je již podruhé v Tortose v semináři v teologickém kurzu. Několik měsíců nato nastoupí v diecézi nový biskup Benedikt Vilamitjana y Vila. Brzy pozná, že Jindřich není obyčejný seminarista, a sleduje ho osobně s velkými nadějemi. Seminární přípravu dokončí interně v Barceloně. Pak ho biskup volá zpět do Tortosy, protože nechce ztratit takového kandidáta. Po podjáhenském a jáhenském svěcení ho 21. září 1867 vysvětil na kněze.

Knězem v Tortose

Za rok propukne ve Španělsku „zářijová revoluce“, která přinutí královnu Izabelu odejít do exilu do Francie. Vítězové vojenského puče s výrazně antiklerikálním zaměřením zruší seminář v Tortose a seminaristy pošlou domů. Jindřich stráví rok ve Vinebre. Když se poměry opět normalizují, vrátí se do Tortosy. Důsledky revoluce jsou patrné na dětech, které zůstaly jako ovce bez pastýře. Napodobují všechno, co slyšely a viděly během roku bez náboženské výchovy. Je třeba znovu začít s katechezí, najít vyučující a dát jim potřebnou formaci. Biskup jmenuje otce Jindřicha generálním ředitelem katecheze ve své die-

cézi. Tak začíná jeho katechetické poslání. Výsledek je záhy ohromující. Tytéž děti, které včera zpívaly „Ať žije národní suverenita“, zpívají na ulicích v Tortose Ave Maria. Během několika měsíců je jich 1200. Ossó je výborný strateg, ví, že děti nejlépe dokážou přesvědčit rodiče, a tak pod heslem – skrze děti získat rodiče – vytvoří asociaci pro výuku katolického náboženství a zapojí do spolupráce další kněze, seminaristy i laiky. Všichni začínají svá setkání pozdravem „Viva Gesù“ (Ať žije Ježíš). Svátý Jindřich o tom sám napsal:

„Začali jsme toto svaté dílo s několika seminaristy a za pár dní jsme dosáhli počtu 500 chlapců a děvčat. Ten počet stále roste, a když jsme se loučili na začátku prázdnin, bylo jich kolem 800.“

V následujícím školním roce 1870–1871 byla účast ještě větší, protože byla lepší organizace. Když jsme o svátku svatého Josefa shromáždili všechny děti z osmi skupin, aby se zasloužily tomuto světcovi, bylo jich kolem 1200.

Jediné neklamné tajemství, jak dosáhnout sociální obnovy v našich dnech, je pěstovat nevinnost, zajistit růst znalostí o Bohu a lásky k náboženství. Kněží! Tyto děti, které dnes zanedbáváte a díváte se na ně s despektem jako na pouliční vagabundy, protože slyšíte jen jejich klení a zvrácené nauky a vidíte jejich pohoršlivý příklad, budou jednoho dne otci rodin a budou napadat vládu měst, krajů a možná i celého národa. Budou-li však vychováni v bázni Boží a budou milovat náboženství, vychovají i své děti ve zbožnosti, a tak rozkvete náboženská praxe.“

O několik let později zakládá v březnu 1876 pro děti malé dílo apoštolátu, které se bude věnovat jejich katechezi a které nazval „Malé stádo Dítěte Ježíše“.

Příručka otce Jindřicha *Praktický průvodce katechety*, která obsahuje jeho pohled na důležitost katecheze, způsobila, že

TRIDENTSKÁ MŠE V BOLOGNI

Kardinál Carlo Caffara, arcibiskup v Bologni, slavil v neděli 2. května jako první italský sídelní biskup a kardinál pontifikální mši svatou v tradičním římském ritu. Jejimi účastníky se stali věřící v chrámu Santa Maria della Pietà v Bologni. Tato liturgie předcházela přípravná konference 28. dubna, na které přednášel Mons. N. Bux, který působil na teologické fakultě sv. Salvátora a v římském liturgickém institutu sv. Anselma. Kardinál Caffara je jediný italský ordinář, který zvláštním dopisem povzbudil věřící, kteří mají v úctě tradiční římskou liturgii.

OTEVŘENÁ REBELIE

Laické iniciativy v rakouské katolické církvi vyhlásily aktivní odpor proti hierarchii. Hlavními jejími složkami jsou Wir sind Kirche a Priester ohne Amt (sdružení kněží, kteří se oženili). Jejich hlavní mluvčí Herbert Kohlmaier prohlásil, že dávno překonaný a nadále nesnesitelný autoritativní systém církve musí být konečně vyrazen koordinovaným a energickým odporem. Podle něho všechny pokusy spolupracovat s biskupy jsou k ničemu. Reformu už není možno „vyprošovat“ nebo „vymodlit“, je třeba, aby věc vzal energicky do rukou lid církve.

VÝZVA K ODCHODU Z CÍRKVE

Rakouský vysokoškolský svaz studentů zveřejnil výzvu, podle které katolická církev zastává světu cizí sexuální morálku a proti zdravému rozumu trvá na celibátu, který prý byl zaveden jen z mocensko-politických důvodů. Církev je podle jejich názoru odpovědná za šíření AIDS v Africe atd. Vzhledem k tomu a také k rostoucímu počtu zneužití mladistvých je prý třeba vyvodit bezprostřední důsledky, aby to církev pocítila. Signálem této nespokojenosti je vystoupení z katolické církve.

KARDINÁLOVO PEVNÉ PŘESVĚDČENÍ

Kardinál Walter Kasper vyslovil přesvědčení, že Církev svou krizi vyřeší, ale vážně pochybuje, zda svou krizi vyřeší současná společnost. Když na konci druhé světové války selhaly všechny společenské instituce, jediné, na co se mohla společnost spolehnout, byly farnosti a rodiny.

ZATČENÝ KAZATEL

V Anglii byl na ulici zatčen pouliční baptistický kazatel, který na dotaz jedné posluchačky odpověděl, že homosexuální styky jsou proti Božímu zákonu. Přivolaný policista ho zadržel a odvedl do cely s obviněním, že se dopouští veřejné diskriminace. Kazatel byl tímto zásahem šokován a cítil se poškozen na své pověsti, že byl odveden jako zločinec. Případ vzbudil velkou pozornost médií. Deník Telegraph citoval advokáta Sama Webstera, který poukázal na dřívější rozhodnutí soudu, podle kterých musí společnost respektovat přesvědčení, že homosexuální chování je hříšné.

Kath-net

ho v listopadu 1998 posvátná kongregace prohlásila zslouženým patronem španělských katechetů.

Je obtížné vyjmenovat všechna jeho díla a apoštolské akce, které probíhaly takřka současně. V roce 1870 založil pro mladé na venkově *Zbožné sdružení*

Neposkvrněného Početí a rok nato začal vydávat týdeník *L'Amico del Popolo* (Přítel lidu) jako reakci na antiklerikální „L'Uomo“.

V říjnu 1872 začala vycházet měsíčně revue *Svatá Terezie od Ježíše*, kterou založil a redigoval po celý svůj další život a kterou pak vydávala po jeho smrti

Společnost svaté Terezie od Ježíše pod názvem *Ježíš Učitel* až do roku 2005. V roce 1872 publikoval dále *Praktickou příručku katechety*, *Duch svaté Terezie* a *Nověnu k svatému Josefu*.

Rok 1873 patřil k rokům jeho nejbohatší aktivity. Založil *Sdružení dcer Panny Marie Neposkvrněné a svaté Terezie od Ježíše* pro formaci žen. Cílem sdružení je následovat ctnosti Panny Marie a mít za učitelku sv. Terezi. Mají to být ty ženy, které dokážou budovat „svět světců“. Tak se projevuje jeho velká důvěra k ženě, kterou pokládá za základní prvek pro přetvoření společnosti. Sdružení se v Katalánsku, Valencii a v Aragonii šířilo jako požár a během několika měsíců dosáhlo počtu 700 členů.

Jeho příručka *Čtvrtá hodina modlitby* dosáhla ještě za jeho života 15 vydání a dodnes se vydává (celkem 58 vydání). V roce 1875 vydal pro děti příručku *Ať žije Ježíš!* V roce 1876 navštívil místa, kde žila sv. Terezie od Ježíše. Tato pouť v něm probudila neobyčejnou kreativitu.

V březnu podepsal statut *Bratrstva sv. Josefa*, které má „přivádět muže ke Kristu“. Současně zakládá *Malé stádo Dítěte Ježíše* pro děti. 2. dubna na 5. neděli postní pocítil vnučnutí založit *Společnost svaté Terezie od Ježíše* určenou k poznávání a šíření vědomí o Ježíšově lásce k světu skrze modlitbu, křesťanskou výchovu a obět vlastního života. Tentýž rok se sedm mladých žen ze „Sdružení dcer Panny Marie Neposkvrněné a svaté Terezie od Ježíše“ zavázalo jít věrně ve stopách zakladatele. Společnost se ještě za jeho života rozšířila ve Španělsku, Portugalsku, v Alžírsku i v Americe.

V roce 1879 vedl P. Ossó čtené pouti na místa svaté Terezie. Více než 4 000 poutníků navštívily Avilu a Albu de Tormes. V Salamance položil základ *Univerzálnímu tereziánskému bratrství* a v Montserratu napsal projekt *Misionářů svaté Terezie*, který byl publikován v roce 1882. ►

► Jeho neúnavná aktivita má základ v jeho hlubokém vnitřním spojení s Ježíšem Kristem a v nauce svaté Terezie:

„Někdy si kladu otázku: Co se děje v mém nitru? Co pozoruji ve svém srdci? Odkud mi přichází ta neodolatelná síla, kterou jsem dříve nikdy necítil a která mě žene, abych poznával a následoval cestu ctnosti opřenou o sloup modlitby? Odkud přichází to, že cítím lásku ke všemu, co je veliké a krásné v naší vlasti a co je klenotem náboženství v národě? Co je to? Odkud to je? A po rozjímání si odpovídám: Všechno je to dílo panny z Avily.“

Každodenní modlitba, každoroční exercicie, dny duchovní obnovy v jeho milované svatyni na Montserratu byly nevyčerpatelným pokladem vnitřního bohatství, prožívané lásky k Bohu, která se projevovala v apoštolské práci pro růst Božího království. Jen tento zdroj může vysvětlit jeho neustávající aktivitu a jeho duchovní hloubku.

Břemeno kříže

V životě Božích vyvolaných se obvykle objevuje kříž. Žádný učedník není nad mistra. Jindřich de Ossó zakoušel kříž v průběhu dlouhých 17 let a ve skutečnosti umřel ukřižovaným. Všechno to začalo 12. října 1877, když byl inaugurován klášter bosých karmelitek, které Ossó povolal do Tortosy. Pozemek mu darovala jedna paní spolu s přáteli kněžími. Klášter byl vybudován z darů, které shromažďovala revue Svátá Terezie od Ježíše a o které pečoval P. Ossó. Rok nato byl vedle posvěcen základní kámen pro mateřský dům a noviciát Společnosti svaté Terezie k velké radosti biskupa, přátel kněží a karmelitek.

12. října 1879, tedy přesně rok nato, začaly sestry dům obývat, i když byl ještě nedokončený. Ale již následující den podaly karmelity žalobu k soudu v Tortose kvůli velkým škodám, které jim údajně působí souse-

JEDNÁNÍ O KONVERZI

Podle listu „Sunday Telegraph“ jednali tři anglikánští biskupové s Kongregací pro nauku víry o přípravě přechodu věřících svých diecézí do katolické církve. Konzervativní křídlo anglikánské církve nesouhlasí s plány biskupského svěcení žen. Plány tohoto přestupu vyvolávají určité napětí před zářijovou návštěvou papeže v Anglii. Přestup anglikánů usnadňuje konstituce Benedikta XVI. „Anglicanorum coetibus“.

ČTYŘICET DNÍ A ČTYŘICET NOCÍ TRVAJÍCÍ MODLITBA

Linecký biskup Schwarz vyhlásil 960 hodin trvající modlitební akci za kněžská a řeholní povolání. K akci se jako první přihlásila Mariina legie. Modlitby mají posílit kněze a jáhny a pomáhat jim v jejich těžké službě z lásky k Bohu a lidem a vyprosit pro ně posilu v dalších povoláních. Modlitba nemá být po celou dobu ani na chvíli přerušena.

48 HODIN BOJE O ŽIVOT

Dítě, které bylo v Itálii při potratu ve 22. týdnu těhotenství vytaženo z matčina lůna, žilo celé další dva dny. Matka požadovala potrat, protože podle vyšetření ultrazvukem existovalo podezření, že dítě má rozštěp patra. Dítě bylo ponecháno osudu a nemělo přežít více než jednu hodinu, ale další den stále dýchalo a hýbalo se. V inkubátoru pak zápasilo o život ještě další den. Podle italských zákonů je takový pozdní potrat přípustný jen v případě ohrožení života matky. Lékaři navíc zřejmě špatně stanovili stáří dítěte.

PROTEST PROTI SEXUÁLNÍ VÝCHOVĚ

V Severním Porýní-Vestfálsku vyzvala iniciativa Ochrana rodiny k občanskému protestu požadujícímu respektování práv rodičů při výchově dětí. Iniciativa požaduje, aby byly respektovány námitky rodičů proti způsobu sexuální výchovy dětí na základní škole a právo rodičů ve sporném případě odepřít účast dětí na této výchově. Současná výchova je v rozporu s hodnotovou orientací rodičů a uráží stud dítěte. Je nepřijatelné, aby tyto požadavky rodičů byly kriminalizovány a rodiče posíláni do vězení.

Kath-net

ní mateřský dům a noviciát. Začíná táhlý soudní spor, který se protáhne až do doby po smrti sv. Jindřicha de Ossó a skončí zbouráním domu a převedením dotyčného pozemku.

Co se vlastně stalo? V lidech působí různé city, různé vlivy, k nimž patří závist a nevraživost na cizí úspěchy, pletichy, intriky a ovlivňování autorit a jiná nečestná jednání. To všechno se dalo do pohybu a zatahlo do věci civilní i církevní soudy v Tortose, v Tarragoně, v Madridu i v Římě.

Svatého zakladatele obvinily karmelity, někteří jeho přátelé a nakonec sám biskup, že si neprávem přivlastnil, co nebylo jeho: pozemek, na kterém stál

mateřský dům a noviciát Společnosti svaté Terezie od Ježíše. Něco nepochopitelného! Obviněný shromáždil všechny doklady o svém právu vybudovat na dotyčném pozemku dům. Žalobci získali na svou stranu moc, obrátili se proti Společnosti svaté Terezie a dosáhli pomluvami toho, že biskup Vilamitjana, dlouholetý přítel světcův, který ho tolik let dobře znal a povzbuzoval k jeho činnosti, vyhlásil nad domem interdikt. Příznivé rozhodnutí soudu v Tarragoně bylo náhle změněno ve zcela opačné. Nakonec všechny dokumenty, které dokazovaly pravdu, záhadně zmizely ve Vatikánu a nějaká černá ruka je umístila někam, kde nebylo snadné je najít.

Advokáti mu doporučovali, aby se obrátil na civilní soudy, kde jistě svou při vyhraje. Ale k dovršení kříže samotná společnost, kterou založil, která byla zřítelnicí jeho oka, které věnoval všechno, co mohl, obrátila se proti svému zakladateli.

Jindřich napsal: „Toto všechno je popření dobra. Žádné protiventství nám neuškodí, pokud nás neovládne nepravost.“ Necítil vůči nikomu žádnou hořkost ani zášť, nikoho neodsuzoval, ale velice trpěl odsouzením, kterého se mu dostalo od té, kterou nejvíce miloval, a to byla církev. Velice ho bolelo, že se od něho vzdálila společnost, které dal život.

Unaven uchýlil se v lednu 1896 k františkánům do Gilet (Valencia). V jeho srdci a jeho hlavě bylo ještě tisíc projektů, které měly spatřit světlo světa ve jménu jeho hesla: Ať žije Ježíš! Všechno pro Ježíše!

Co dosud Ježíši nedal, to mu odevzdal 27. ledna. Několik dní předtím vykonal dlouhou, procítěnou zpověď u jednoho z otců františkánů. Dříve než se vrátil na své lůžko, zvolal: „Bratře, jak krásné je nebe! Jestli je tak krásné zvenčí, jaké bude uvnitř?“ Za několik hodin mu Pán dal poznat to, po čem tak toužil. Byl pochován v tichosti na hřbitově františkánů. Již den nato, když se to dověděly, přišly ke hrobu sestry, jejichž společnost založil. Za několik let, když byl vybudován nový dům a noviciát, přenesly ostatky zakladatele do kaple tohoto objektu, kde odpočívá dodnes.

V dlouhém a pracném procesu blahořečení a svatořečení se náhle jako zázrakem objevily ztracené dokumenty, které dokládají světcovu naprostou nevinnost a bezpodmínečnou věrnost a lásku k církvi. Jan Pavel II. ho zařadil mezi světce 16. června 1993 v Madridu.

*Pramen: Kongregace pro klérus,
<http://www.clerus.org>*

Přeložil -lš-

Pán Ježíš o svých kněžích

Kněžské povolání, i když je božské, je třeba pěstovat

Ideálem kněze je být Ježíšem, čistým, sladkým, laskavým, ukřižovaným, plným lásky k nebeskému Otci, Duchu Svatému a Marii.

Ale k uskutečnění tohoto ideálu je nezbytné, aby povolání byla božská, aby přicházela přímo od Boha. K tomu je zapotřebí osvícení shůry, aby mohli v seminářích a v noviciátech uvažovat ve světle modlitby, zda jsou hodni vystoupit k oltáři.

Místo toho se zde projevuje určitá lehkovážnost; představení jsou důvěřiví, takže se objevují povolání, která se takovými jen zdají, ale nejsou, protože byla za taková uznána ukvapeně a nejsou to povolání božská. Povolání ke kněžství totiž, i když je božské, je třeba pěstovat a pečovat o ně, protože Zlý obchází a tisíce způsoby povolání kalí.

Kolikrát probouzí povolání, která nejsou autentická, protože počítá s budoucím pádem, který on umí pochopit a předvídat, tisícovým způsobem brání svatým povoláním, mnohými úskoky, pokušením a příležitostmi chce dokázat, že neexistují.

Ten, kdo má rozhodnout o udělení svátostného svěcení studentům v seminářích, potřebuje mnoho času, mnoho poznání, mnoho modliteb a ducha rozlišování. Až do posledního okamžiku musí zkoušet, formovat, napravovat, analyzovat, ověřovat vlohy dotyčného, jeho sklony, opravdovost jeho zápalu, jeho snahy a jeho slabosti, jeho pády a opětovné pády.

Kéž by biskupové zkoušeli znovu a znovu duše, dříve než přijmou od Boha úkoly, jakým mají odpovídat. Jak velice závisí budoucnost kněží na biskupech! Na tomto poli je třeba spíše hřešit přisností než velkodušností, protože smutné a hrozné následky jsou trojího druhu: pro Mne,

pro duše a pro samotného kněze, kromě odpovědnosti, kterou na sebe berou biskupové z důvodu nepravých povolání. Jsou povolání božská, povolání pochybná a povolání nepravá; je třeba umět rozlišit ve světle Ducha Svatého ta, která jsou božská, a nedat se oklamat v případech, kdy jimi nejsou.



Conchita Armida

Kněží mají přijít do nebe nikoliv sami, ale následování dušemi, které přivedli ke spáse.

Úkol kněze a jeho poslání v Církvi a vůči k duším je velmi delikátní, proto když povolání nepochází od Boha, je pak třeba oplakávat velké škody, neboť povolání vyvolaná klamně od Zlého jsou vždy pochybná a nepravá.

V seminářích potřebuje budoucí svatý studovat a napravovat mnoho základních věcí. Již od semináře musí kněz začít být svatý, praktikovat ctnosti, které pak mají dospět k plnému rozvoji. V semináři je zpravidla možno prohlédnout budoucího kněze, a je povinností těch, kteří jsou odpovědní za vedení, aby bděli a modlili se, protože tyto dva prvky jsou velmi nutné a nevyhnutelné pro biskupy a pro ty, kteří jsou tím pověřeni, jejichž péči jsou svěřeny líhně, které tvoří naději Církve.

Je třeba být těmto duším ustavičně velmi nablízku, měřit jejich hodnoty a jejich zásluhy a současně se modlit, mnoho

modlit a prosit o intenzivní světlo, aby jasně viděli do nitra srdcí a poznávali, jaká je v jejich případech božská Vůle.

To je základní povinnost seminářů a noviciátů: bdělost a modlitba. Představuje to oběť a vyžaduje velkou vytrvalost; ale pro moji čest to spíše bude vždy málo v této oblasti tak choulostivé, ve které je třeba mnoho napravovat, pokud se důkladně zabýváme touto delikátní otázkou tak nezbytnou pro moji slávu.

Z toho plyne mnohé z toho zla, které jsem jmenoval; z toho vyplývají buďto velké těžkosti, nebo velká dobrodiní pro Církev a pro duše. Zde se formují hrdinové a světci, srdce už zde si osvojují zbožnost, horlivost, velké ctnosti. Sem upírám svůj zrak a také své Srdce; a také biskupové mají na semináře upřít svůj zrak a své srdce.

Kéž se věnuje pozornost tomuto základnímu bodu, protože je toho mnoho, nad čím je třeba přemýšlet v těchto místech formace; odtud může vzéjít nenapravitelné zlo kapitální důležitosti.

Neodpírám své světlo těm, kdo mě o ně s pokorou žádají. Jsem marnotratný ve svých milostech. Já probouzím božská povolání a nikoliv ona lidská a podvodná, která mají fatální důsledky. To Já odměňuji ctnosti, úzkostí a naléhavé prosby milovaných biskupů o božská povolání ke kněžství hodnými a svatými služebníky, kteří jsou ctí Církve na zemi a budou její korunou v nebi před nebeským Otcem.

Kéž jsou moji biskupové svatí, kéž žijí z Ducha Svatého, pak budou mít svaté syny. (CC 49, 292–299).

Semináře a noviciáty jsou budoucností Církve

Já jsem první Velekněz a usiluji přikrývat nedostatky těch, kteří jsou moji, i když to moje

Srdce naplňuje hořkostí a bolestí. Takoví mají být moji biskupové: mají přikrývat láskou nedostatky svých synů, odpouštět jim milosrdně srdcem otce, ale současně je musí důsledně povzbuzovat a vzdalovat od nebezpečných příležitostí.

Stává se někdy, že dochází k trestuhodné nedbalosti a uděluje se svěcení takovým, u nichž jsou zřejmé špatné sklony a nedostatek ctností. Odtud vznikají nesčetné škody a z nich vyplývající utrpení, nářky, zneužití, zločiny páchané na oltáři, které Mě tak urážejí. Je lépe, aby bylo kněží méně, ale čistých, než mnoho těch, kteří čistí nejsou.

Semináře musí být líhni světla a semeníštěm svatosti. Je třeba žádat mnoho světla pro ty, kteří pracují v těchto líhni ctností. V místech formace není bdělost a péče nikdy přehnaná, když pomyslíme na ony duše, které jsou povolány k tomu, aby byly moje.

Je třeba se modlit také za noviciáty. Kéž nikdo nepřistoupí k oltáři, když k tomu dokonale nesplňuje předpoklady: kéž ti, kteří mají formovat tato srdce, jsou svatí, jsou vhodní, jsou zrcadlem, ve kterém se mohou oni shlížet.

Kéž Duch Svatý kraluje v těchto místech jako první Umělec, Immaculata ať je jejich láskou a životem. Semináře a noviciáty jsou budoucností Církve a duší; a biskupové udělají dobře, když se jim budou věnovat a jimi se zabývat ze všech svých sil, když všechno zasvěti jejich prospěchu. Když tak budou postupovat, kolika budoucího utrpení a kolika trestů z nebe Mě ušetří!

V hloubi určitých duší jsou stále nesvaté tendence, které vychovatelé musí umět odhalit, a to především modlitbou, nadpřirozeným světlem Ducha Svatého. V pochybnosti je lepší volit nic než budoucí hrůzu a zkázu. (CC 49, 118–121).

Překlad -lš-

Svatý František obrací heretiky (18)

HROMADNÝ NÁVRAT LIDU KE KATOLICKÉ VÍŘE - POKRAČOVÁNÍ

Světec věděl, jak velkou úctou je třeba mít k Božimu slovu a že pokouší Pána, kdo se nepřipravuje dostatečně na vyhlášení svého kázání. Proto se zavřel o samotě a teprve další den ráno 30. září šel spolu s oběma biskupy ze Ženevy a z Saint-Paul-Trois-Châteaux na místo, kde se měli setkat s papežským legátem.

Ten přijel na krásném koni na místo, kde už na něj čekal kníže se svým doprovodem, obklopen šlechtou. Po obvyklých uvítáních se odebral do kostela svatého Hippolyta, aby se poklonil Nejsvětější svátosti, a pak odejel na radnici, kde měl připraveno ubytování. Již po krátkém odpočinku za ním přišel sabaudský kníže v doprovodu ženevského biskupa a Františka Saleského. Biskup informoval kardinála o pokroku, jaký dělá katolická víra den ze dne v jeho diecézi. Kardinál ho objal a ujistil ho, že o tom bude informovat papeže.

„Náš ctihodný biskup je dobrodincem této provincie,“ řekl kníže. „Toužím podporovat jeho působení vši mocí, jakou mám, a kdyby bylo třeba, i vlastním životem.“ Pak ukázal na Františka a dodal: „Eminence, toto je pravý apoštol Chablais, toto je muž poslaný od Boha. On první s nasazením vlastního života začal rozsévat slovo Boží, vytrhal koukol, zasadil kříž a naštěpil katolickou víru v místech, odkud ji před šedesáti lety vytrhlo samo peklo. Pospíšil jsem sem, abych i zbraní podepřel jeho zbožné úsilí, ale nikdo nepopře, že všechna chvála za dokonané dílo náleží tomuto našemu misionáři.“

Tato slova vyvolala překvapení zvláště u protestantů, kte-

ří nepředpokládali, že kníže si Františka cení tak vysoko. Svátý František byl na rozpacích a jeho pokora se změnila v muka. Ruměncem pokrýval jeho tváře a byl tak zmatený, že nebyl schopen slova. Padl před kardinálem na kolena a na znamení úcty políbil jeho šat. Kardinál ho pozvedl a objal.

„Děkuji ti za tvoji horlivost,“ pravil. „Pracuj dále s tímto zápallem. Povím nejvyššímu Pastýři o všem, co konáš pro spásu duší.“

Ta slova prohloubila Františkovy rozpaky. To ještě více podpořilo úctu, jakou choval kardinál ke knězi, u něhož se s tak velkými zásluhami pojila taková skromnost.

V kostele svatého Augustina mezitím končily přípravy k zahájení čtyřicetihodinové pobožnosti. Celý kostel byl oděn do nádhery. Loď byla obložena fialovým aksamitem a drahou látkou protkanou zlatem a stříbrem. Na evangelijní straně byl postaven trůn s baldachýnem pro knížete a kardinála. V určité vzdálenosti se na zlatých dórských sloupech vznášela klenba posetá zlatými hvězdami, které se třpytily v záři četných světél. Uprostřed presbytáře stál na řadě schodů oltář se vzácným svatostánkem ozdobeným květy, kde trůnila Nejsvětější svátost.

Krásného čtvrtěčního rána prvního října odebral se kníže do bytu kardinála, odkud ho doprovodil do kostela svatého Hippolyta. Zde čekala skupina protestantů, kteří měli vstoupit do katolické církve. Legát usedl před oltářem tváří k lidu. Opodál usedl sabaudský kníže, za ním biskupové, kteří přijeli do Thononu. Další místa zaujali apoštolští protonotáři, rytíři řá-

du Zvěstování a před nimi teologové a duchovní hodnostáři. Kostel byl vyplněn zástupci lidu.

Když bylo vše připraveno, ujal se slova pastor Petit, který promluvil jménem všech, kdo se zřikají hereze. Mluvil více než hodinu. Řekl mezi jiným:

„Podle tří znamení jsem se přesvědčil, že katolická církev je pravým ovčincem Kristovým. Tato znamení jsou: jednota, protože všechny národy se drží jedné a téže nauky; svatost, protože četné zázraky dosvědčují, že Bůh je s touto Církví; apoštolskost, protože od dob apoštolů až dodnes nastupují v nepřerušované řetězci po sobě pravoplatní pastýři.“

Pastorovo vystoupení končilo naléhavou prosbou o přijetí do lůna katolické církve. Poklekl před legátem a přečetl akt, podle kterého se zřiká bludů, a obdržel rozhřešení. Totéž učinil jeden z nejvýznamnějších protestantů Michal de Foras a po něm mnoho obyvatel z Chablais i z Thononu. Po skončení obřadu zaznělo slavné Te Deum jako výraz vděčnosti za Boží dobrodiní.

Začala pontifikální mše svatá, kterou celebroidl ženevský biskup. Při ní zpívaly dva sbory. Po mši byla přenesena Nejsvětější svátost do kostela svatého Augustina, kde měla začít čtyřicetihodinová pobožnost. Procesí bylo velkolepé. Ulice, kudy procházelo, byly vyzdobeny koberci, obrazy a zelení. V monstranci se třpytily perly a drahé kameny. Baldachýn nesl kníže a jeho bratr Amadeus na jedné straně a dva velitelé z Freiburgu na druhé straně. Za Nejsvětější svátostí šel papežský legát ve společnosti biskupů, pak kníže dvůr, nově obrácení občané, členové eucharistického bratrstva a četné zástupy ze sousedních provincií. V chrámě zněla nádherná hudba. Monstrance byla postavena na připravený trůn a všichni zaujali svá místa. Na kazatelnu vystoupil otec Cherubín a promlouval na téma žalmu: *Kdo vysloví velká dí-*

la Páně, kdo vypoví všechnu jeho chválu? V druhém kázání mluvil František na téma: *To, co dává život, je duch. Tělo nic neznamená.* Nebylo to jeho jediné kázání v této pobožnosti. Promluvil ještě na téma: *Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a život. - To číňte na mou památku.* Vysvětlil posluchačům jejich pravý smysl a vyvrátil bludný výklad heretiků.

Před vystavenou monstrancí se střídaly skupiny v adoraci. Každá měla určenou hodinu vstupu i odchodu, takže nedocházelo k tlačenci, i když pouťníků bylo nesmírně mnoho. Všechny skupiny musely procházet na náměstí kolem radnice, kde uctily nově zasazený kříž pobitý zlatým plechem. Pod křížem bylo čtyřverší, které složil František v Annemasse. Z okna radnice pak přihlížel průvodům papežský legát, který se radoval z obrácení města, tak dlouho ovládaného heretiky.

V první den pobožnosti odebral se legát spolu s knížetem znovu do kostela sv. Hippolyta, aby zde přijali do církve další skupinu konvertitů, kteří o to usilovně prosili. Začal od lidu z venkova. S dojetím spatřil mezi nimi devadesátiletého starce, který se dal přinést do Thononu, aby zde dostal rozhřešení. Jako dvacetiletého ho přinutili, aby se zřekl víry, ve které byl vychován. Od té doby toužebně očekával, kdy se bude moci vrátit k víře otců. Když to konečně nastalo, jeho radost neznala mezí. Padl kardinálovi k nohám, zřekl se bludů a zvolal: *Nyní můžes, Pane, propustit svého služebníka v pokoji, protože moje oči viděly tvou spásu.*

Hned po této slavnosti začala druhá, při které bylo do církve přijato na 600 osob, a další následovaly co hodinu. Mnoho jich rozhřešil sám legát, když už byl unaven, nastoupili na jeho místo ženevský biskup a apoštol.

(Dokončení)

Překlad -lš-

Potkala jsem Muže z Plátna

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ

Říká se, že narkomanie je největší náruživost a choroba XXI. století. Často však zapomináme, že příčinou všech závislostí je nedostatek Boží lásky. Jestliže neznáme Boha ani jeho lásku, jestliže ho odvrhneme, zastoupí ho v srdci něco jiného...

Chci podat svědectví, co Bůh způsobil svoji láskou v mém životě. To všechno jsme obdržela zdarma jen proto, že jsem jeho nejdražším dítětem. Všechny milosti, které jsem zakusila, mi vyprosila Panna Maria.

Jsem adoptované dítě. Moji adoptivní rodiče byli od počátku velmi upřímní a pravdomluvní. Neukrývali přede mnou tuto skutečnost. Byli zbožní, modlili se, chodili do kostela, ale já jsem v rodině nezakusila Boží přítomnost. Boha jsem nepoznala a nezamilovala jsem si ho. Vůbec jsem neuměla milovat. Vyrůstala jsem a v srdci jsem měla poušť. Ztročila mě masturbace, pornografie, kouření a nakonec alkohol a drogy. Pak se dostavila nenávist k mým rodičům. Nedokázala jsem nikoho milovat, v mém zraněném srdci byla jen bolest a nenávist.

Protože jsem dlouhá léta žila v hříchu, stala jsem se duchovní a fyzickou troskou. Píšu to s plným vědomím: hřích je ochromující síla, kterou žádný člověk bez Boží milosti nepřemůže.

Když mi bylo 23 let, poznala jsem svého budoucího muže Ondřeje. Zdálo se mi, že ho miluji, ale byl to jen povrchní cit. Chtěla jsem skutečně změnit svůj život, mít muže a milovat ho. Chtěla jsem normálně žít a vůbec mě nenapadlo prosit Boha o pomoc. Všeho jsem chtěla dosáhnout vlastními silami.

V době před svatbou jsem žila podle hesla: dělej, co chceš. Pila jsem, brala drogy, proklínala jsem všechno a všechny. Bavila jsem se na diskotékách každý tý-

den někde jinde. Ani v den sňatku jsem nebyla strážlivá. V takovém stavu jsem otěhotněla a jen krátce před porodem jsem přestala pít. Porod byl pro mě šok. Pojala jsem k dětem nenávist, že když přicházejí na svět, působí bolest. Nebyla jsem schopná svého syna milovat, ve skutečnosti ho vychovávali moji rodiče.

Když měl chlapec rok, šla jsem do práce. Chtěla jsem si vydělat, abych měla na alkohol. Moji rodiče se za mě ustavičně modlili růženec, aby se Maria nad mnou slitovala a přišla mému manželství na pomoc.

Já jsem však měla záchvaty zlosti, ve kterých jsem chtěla zabít muže i dítě. Bylo to peklo na zemi. Nakonec jsme se s mužem rozhodli, že podstoupím léčbu. Sotva jsem přišla do ústavu, chtěla jsem co nejdříve odejít. Stalo se tak po týdnu. Chodila jsem do skupinové léčby, ale po čtyřech měsících jsem začala opět pít a brát drogy. Ztratila jsem smysl života. Chtěla jsem spáchat sebevraždu a spolykala jsem prášky. Ale Bůh mi nedovolil umřít. Byl to první zázrak, ale pro mne to bylo šokující.

Začala jsem znovu s léčbou. A tehdy se stal další zázrak. I když jsem Ho ještě neznala, On našel způsob, jak mě přivést k sobě. Dostala jsem těžkou nemoc páteře. Nejdříve mi znehybněla levá noha, pak obě. Po mnoha injekcích mi řekl lékař, že musím podstoupit operaci, jinak mi hrozí trvale invalidní vozík.

A tím způsobem mi Pán všechno odebral. Nejdříve přátele od alkoholu. Nemohla jsem nikam chodit, ani do obchodu pro láhev, nemohla jsem si opatřit drogy.

Nakonec Pán ke mně přišel osobně před mojí operací a řekl mi: „Nelekej se. Já jsem s tebou!“

Moje známá mi přinesla časopis Milujte se. Tam jsem se do-

četla, jak velká muka podstoupil Ježíš. Popisovali to učenci na základě Turínského plátna. Četla jsem, jak byl Ježíš bičován, korunován trním, kolik ho stálo námahy nést kříž a podstoupit smrt. Byl to podrobný popis jeho ran i jeho zmučené tváře.

Turínské plátno se stalo prostředkem mého obrácení. Pochopila jsem, čím jsou hříchy a co pro mě Ježíš vytrpěl. Plakala jsem nad tím, že jsem ho vlastníma rukama bičovala, že jsme se mu posmívala, pohrdala jsem jím, korunovala ho trním, poplivala a přibila svými hříchy na kříž. On zemřel za mne. Jeho umučení a jeho láska způsobily, že od té doby, je to už devět let, jsem ani nepřichichla k alkoholu. Ježíš mi odňal všechny moje závislosti.

Naučila jsem se modlit růženec a Maria mi pomohla vykonat životní zpověď. Po letech nepokoje, zoufalství, zlosti a nenávisti jsem náhle zakusila, co je to láska a pokoj. Ježíš mi dokonce dal sám sebe v Eucharistii. Nechci nic víc než vytrvat věrně s ním až do smrti.

Bůh ve své lásce mi dal ještě dvě děti. Ježíš mě uzdravil duševně i fyzicky a dále mě uzdravuje a uzdravil i moji rodinu. Osвобоjuje nás z egoismu a učí nás lásce k němu i k sobě navzájem. Panna Maria mě učí vděčnosti k Bohu za každý i nejmenší dar a naučila mě i postu o chlebu a vodě. Modlím se k ní za své biologické i adoptivní rodiče. Ježíš mě vyléčil ze všech zranění, která jsem utrpěla jako malé dítě, když moje matka během těhotenství žila bez lásky v opuštěnosti a zoufalství. Jeho milosrdenství je silnější než všechny závislosti. Kéž by všichni poznali jeho milosrdenství a zakusili jeho lásku!

Dorota

Milujcie się 2/2010

MODLITBA PŘED TURÍNSKÝM PLÁTNEM

Pane Ježíši,
zatím co v mlčenlivé modlitbě
rozjímám o svatém Rubáši,
moje srdce se plní pohnutím,
protože vidím v tomto
tajemném svatém plátně
všechna znamení
krutého utrpení,
které jsi prožil ve svém umučení,
jak nám vyprávějí evangelia.

Drama tvé bolesti
se stalo evidentní
z krve, kterou vidím
na tvém těle,
z trnové koruny
a ran po bičování,
z hřebů na ruku a nohou,
ze srdce,
které voják probodl kopím.

Když se ti,
trpící a obětovaný Ježíši,
klaním spolu s Pannou Marií,
tvojí a naší Matkou,
chápu jasněji, že jsi vzal na sebe
bolesti a kříže celého světa.

Každé moje utrpení,
»passio hominis«,
spojené s tvým utrpením,
»Passio Christi«,
nabývá jako dar
výkupnou hodnotu,
pro kterou cítím,
že mě podpiráš a těšíš
a že mi odpouštíš.

Vím, že není útěchy
bez obrácení,
proto zatímco s tvou pomocí
nesu v důvěře své kříže,
slibuji ti, že začnu nový život,
vzdálím se od hříchu,
abych mohl zakoušet,
že „tvými ranami
jsem byl uzdraven“.

Amen.

Severino kardinál Poletto,
turínský arcibiskup



DVA SVATÍ KNĚŽÍ – pokračování ze str. 2

od dimenze posvěcování; často se tvrdilo, že je nutné překo-
nat pastoraci ryze svátostnou. Je však možné vykonávat au-
tenticky kněžskou službu tím, že „překročíme“ svátostnou pas-
toraci? Co vlastně znamená pro
kněze evangelizovat, v čem spo-
čívá tzv. prvenství hlásání? Jak
nám sdělují evangelia, Ježíš tvr-
dí, že cílem jeho poslání je hlá-
sání Božího království; toto hlá-
sání tedy není jen „projev“, ale
současně v sobě obsahuje také
jednání; znamená a zázraky, kte-
ré Ježíš koná, ukazují, že králov-
ství Boží přichází jako přítomná
realita a že je nakonec totožné
se samotnou jeho osobou, s da-
rem sama sebe, jak jsme dnes
slyšeli ve čtení z evangelia. A to-
též platí pro službu kněze: on
jakožto kněz představuje Kris-
ta, Vyslance Otce, v něm pokrač-
uje jeho poslání skrze „slovo“
a „svátosti“, v této úplnosti těla
a duše, znamená a slova. Svatý
Augustin v listu biskupu Hono-
rátovi z Thiabe na téma kněží
píše: „Ať tedy jsou služebníky
Krista, služebníky slova a svá-
tosti v něm, tím, co jim poručil
a svěřil“ (*Epist.* 228,2). Je tedy
nutné zkoumat, zda v mnoha
případech podceněním věrného
vykonávání *munus sanctificandi*
není prezentována malátnost sa-
motné víry ve spásnou účinnost
svátostí a konec konců v aktuál-
ní působení Krista a Ducha Sva-
tého skrze církev ve světě.

Kdo tedy spasí svět a člově-
ka? Jediná odpověď, kterou mů-
žeme dát, je: Ježíš z Nazareta,
Pán a Kristus, ukřižovaný a zmrt-
výchvstalý. A kde se uskutečňuje
tajemství smrti a zmrtvýchvstání
Krista, které přináší spásu? V pů-
sobení Krista skrze církev, zvlá-
ště ve svátosti Eucharistie, která
zpřítomňuje výkupnou oběť Bo-
žího Syna, ve svátosti smíření,
ve které se ze smrti hříchu vrací-
me k novému životu, a v každém
jiném úkonu svátostného posvě-
cení (srov. *PO*, 5). Je tedy důleži-

té podporovat katechezi schop-
nou pomáhat věřícím v chápání
hodnoty svátostí, ale na druhé
straně je nutné podle příkladu
svatého faráře Arského být do-
stupní, velkodušní a pozorní k to-
mu, jak darujeme bratřím pokla-
dy milostí, které nám Bůh vložil
do rukou a jichž nejsme „pány“,
ale strážci a správci. Především
v této naší době, ve které, jak
se zdá, víra umdlévá, a na dru-
hé straně se vynořuje hluboká
potřeba a široké hledání spiri-
tuality, je potřebné, aby každý
kněz pamatoval na to, že od je-
ho poslání misijního hlásání ne-
jsou kult a svátosti nikdy oddě-
leny, a aby prosazoval zdravou
svátostnou pastoraci, aby formo-
val Boží lid a pomáhal mu proží-
vat v plnosti liturgii a kultu církve,
svátosti jako zdarma udělené Bo-
ží dary, úkony svobodné a účin-
né v jeho díle spásy.

Dar liturgie a kultu

Jak jsem připomněl ve mši
svaté se svěcením olejů letoš-
ního roku, středem kultu círk-
ve je svátost. Svátost znamená
na prvním místě, že my lidé ne-
jsme schopni učinit nic, ale Bůh
nám předem jde v ústřety svým
působením, chrání nás a vede
nás k sobě. (...) Bůh se nás do-
týká materiálními skutečnos-
ti (...), které přijímá do své
služby a činí je nástroji našeho
setkání se sebou samým (*Hom-
ilie při mši sv. se svěcením olejů*,

1. dubna 2010). Pravda, podle
které ve svátosti „to nejsme my
lidé, kteří něco vykonávají“, tý-
ká se a musí se týkat také vědo-
mí kněze: každý kněz ví dobře,
že je nutným nástrojem spásné-
ho Božího působení, ale vždy
jen nástrojem. Toto vědomí ský-
tá pokoru a velkorysost v udě-
lování svátostí, při dodržování
kanonických norem, ale také
hluboké přesvědčení, že vlast-
ním posláním kněze je působit
tak, aby se všichni lidé sjedno-
cili v Kristu mohli darovat Bohu
jako oběť živá, svatá a Bohu mi-
lá (srov. Řím 12,1). Ve věci plně-
ní *munus sanctificandi* a správně-
ho chápání svátostné pastorace
je vzorem rovněž svatý Jan Ma-
ria Vianney, který kdysi odpově-
děl jednomu muži, který říkal, že
nemá víru a chce s ním diskuto-
vat: „Ó milý příteli, jste na velmi
špatné adrese, já neumím rozu-
movat (...), ale jestli potřebujete
nějakou útěchu, klekněte si zde
(a jeho prst ukázal neúprosně
na klekátko zpovědnice) a věř-
te mi, že mnozí, kteří si zde
klekli před vámi, toho nelitova-
li.“ (srov. Monnin A., *Il Curato
d'Ars. Vita di Gian-Battista-Ma-
ria Vianney*, sv. I., Turín 1870,
str. 163–164).

Draží kněží, prožijte se ra-
dostí a láskou liturgii a kultu: je
to působení, které Zmrtvých-
vstalý uskutečňuje mocí Ducha
Svatého v nás, s námi a pro nás.
Chtěl bych obnovit pozvání, kte-
ré jsem učinil posledně, „vrátit
se ke zpovědnici jako k místu,
kde se slaví svátost smíření,

ale také k místu, kde je třeba co
nejčastěji »přebývat«, aby věřící
mohl nalézat milosrdenství, radu
a posilu, cítit, že Bůh ho miluje
a chápe, a zakoušet přítomnost
Božího milosrdenství po boku
reálné přítomnosti v Eucharis-
tii“ (*Promluva k Apoštolské pe-
nitenciarii*, 11. března 2010).
A chtěl bych také pozvat každé-
ho kněze, aby intenzivně proží-
val Eucharistii, která je srdcem
úkonu posvěcovat; je to Ježíš, kte-
rý chce být s námi, žít v nás, da-
rovat nám sebe, ukázat nekoneč-
né Boží milosrdenství a něžnost;
je to jediná svátost lásky Krista,
který se zpřítomňuje, uskuteč-
ňuje mezi námi a spojuje nás
až s trůnem Milosti, s přítom-
ností Boží, objímá lidstvo a sjed-
nocuje nás se sebou. (srov. *Prom-
luva ke kléru*, 18. února 2010).
A kněz je povolán být služeb-
níkem tohoto velkého Tajem-
ství, ve svátosti i v životě. Jest-
liže „velká tradice církve zajisté
správně oprostila svátostnou
účinnost od konkrétní existen-
ciální situace jednotlivého kně-
ze, čímž je vhodně naplněno le-
gitimní očekávání věřících...“,
nijak to neosvobozuje „od nut-
ného a nezbytného úsilí o mrav-
ní dokonalost, která musí sídlit
v každém opravdu kněžském
srdci“. To je příklad víry a svě-
dectví svátosti, které od svých
pastýřů Boží lid právem očeká-
vá (srov. Benedikt XVI., *Promlu-
va ke členům Kongregace pro klé-
rus*, 16. března 2009). A právě
ve slavení svatých tajemství na-
chází kněz kořen svého posvě-
cení (srov. *PO*, 12–13).

Draží přátelé, buďte si vě-
domi velkého daru, jakým jsou
kněží pro církev a pro svět; skr-
ze jejich službu Pán dále usku-
tečňuje spásu lidí, zpřítomňuje
se a posvěcuje. Snažte se děko-
vat Bohu a především stůjte na-
blízku svým kněžím modlitbou
a podporou zvláště v těžkostech,
aby byli stále více pastýři podle
Božího srdce. Děkuji.

L'Osservatore Romano
6. 5. 2010

Mezitimulky redakce Světla

KRITIKA NA ADRESU KARDINÁLA

Odborník na morální teologii Josef Spindelböck ze St. Pöl-
ten podrobil kritice názory kardinála Schönborna, který zpochy-
bnil postoj katolické církve v otázce homosexuálních svaz-
ků a civilních sňatků rozvedených křesťanů. Kardinál chtěl
nahradit „morální povinnost“ „morálkou štěstí“ a domníval se,
že „věrnost homosexuálů“ a sňatky rozvedených jsou lepší než
promiskuita. V obou případech se však jedná o chování, kte-
ré je „špatné samo o sobě“ (intrinsece malum), a nemohou je
ospravedlnit subjektivní motivy ani srovnání. Snaha vyjít tak-
to vstříc lidem by byla popřením svátostného charakteru man-
želství tak, jak to výslovně stanovil Ježíš Kristus (srov. Mt 19).

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

že uspokojování pohlavního pudu s sebou může přinést početi nového života. Ale ten vyžaduje starost a péči, a o to už nemá zájem. Zmobilizovali svou vynalézavost v hledání prostředků a způsobů, jak tomu zabránit, a pokud lidský život přesto začne klíčit, jak se ho co nejrychleji zbavit. Samozřejmě vyhledávají všechny možné formy třeba i protipřirozeného uspokojování žádostivostí, jen když při nich nehrozí nebezpečí otěhotnění.

Teď, když se jim zdá, že to všechno je promyšleno a zajištěno, když už dlouhodobá cílevědomá propaganda ututlala námitky svědomí, zdravého rozumu a přirozeného řádu a mohlo by se zdát, že nastala doba ničím neomezované rozkoše, zůstala tu ještě instituce jedné církve, která podle nich nechce pochopit zákony vývoje a pokroku a stále trvá na překonaných a zkostnatělých morálních principech. Provokující tvrdošijnost této vůbec nejstarší instituce nemohla nakonec nevyvolat odpor a stále sílící zájem odstranit tuto poslední překážku ničím nespoutané svobody. Po nejrůznějších marných pokusech získat ji na svou stranu odhodlali se protagonisté nové morálky k frontálnímu útoku. Náležitě se poučili ze všech dosavadních pokusů o zničení Církve: žádné pronásledování, které by nakonec ještě mohlo zvýšit její prestiž a slávu. Nová strategie spočívá v tom, zasáhnout Církev v tom nejchoulostivějším místě: zdiskreditovat ji právě na poli její morální autority. Naskytla se k tomu příležitost, když ďáblův svod využil nedostatečné bdělosti a žádostivost těla pronikla do Církve jako trojský kůň. Propukly skandály, jejichž prezentace je vedena v takovém rozsahu a takovým způsobem, jako by se Církev nevěnovala ničemu jinému než nemravnostem. Cíl je jasný: vzít Církvě jednou provždy odvahu vystupovat jako morální autorita.

Někteří z nás jsou z množství a charakteru náhle se hromadících útoků a pomluv proti katolické církvi přímo zdrceni a zdá se jim, že něco takového tu ještě nebylo. To však mohou říkat jen proto, že málo pamatují. To všechno tu už bylo, a to nikoliv v minulém století za totalitních pronásledování. Současní nepřátelé se mají u koho poučit. Nesmířitelné a zničující útoky proti Církvě a její hlavě už svého času zahájili nikoliv příslušníci proticírkevních tajných organizací, ale její vlastní synové. Je tomu již téměř pět set let a vedli svůj boj ještě neúprosněji než dnes.

Církev se tehdy nacházela ve velmi žalostném stavu. Jak řekl papež Hadrián VI., byla shnilá v hlavě i údech. Špatní kardinálové volili špatné papeže a špatní papežové jmenovali špatné kardinály. S bohatstvím a rozmářílostí vyššího kléru a klášterů kontrastovala chudoba zástupů prostých duchovních. Lid ponechaný sám sobě pěstoval podle svého svou lidovou zbožnost, která často vybočovala z rámce pravé víry do oblasti pověr, fantazií a blouznění. Všichni cítili, že je nezbytná reforma. Ale při tomto reformním úsilí se nejdříve neptali Ducha Svatého „Co máme dělat?“, nýbrž se řídili svými osobními a stavovskými zájmy. Feudální svazky svazovaly hierarchii ruce, a tak se snaha o „reformu“ změnila v „reformaci“, která uvrhla Církev i společnost do nesmírných zmatků. Reformační protagonisté si vzali hříšné mravy některých členů Církve za záminku k útokům na samotnou Církev jako instituci, tedy přímo na dílo Ducha Svatého. Na její místo si dovolili postavit své vlastní „církve“, které se od té doby stále rojí a jejich počet jde do tisíců. A je tu nápadná analogie s dnešní situací: místo dnešní sexuální nevázanosti vládla tehdy především chtivost panování a majetku: a tak na politováníhodné

příklady chamtivosti v Církvě poukazovali nejvíce ti, kterým se pro jejich chamtivost zachtělo církevních statků. K útokům proti Církvě bylo použito nejen nenávistných kampaní, hanopisů a karikatur, které šířil nově vynalezený knihtisk, ale i násilí a zbrani a výsledek dlouhých zmatků a otřesů a válek byl takový, že mniši a řeholnice houfně vyprazdňovali kláštery a katolickou církev opouštěly celé národy. Dodnes existují oblasti, ve kterých byla katolická víra doslova vypleněna.

Závažným dědictvím této rebelie a pramáti různých dalších revolucí byl však také pyšný nástup subjektivismu a relativismu, jejichž potomkem je i dnešní agnosticismus a ateismus. Jeden ze současných projevů tohoto relativismu označil Josef Ratzinger jako „nástup subjektivně evangelikálního postoje na úkor objektivit křesťanství založeného na dogmatu“. Ve své poslední katechezi k závěru Roku kněží si Svätý otec stěžuje: „V posledních desetiletích vznikly tendence zdůrazňovat v identitě a poslání kněze dimenzi hlásání a oddělovat ji od dimenze posvěcování; často se tvrdilo, že je nutné překonat pastoraci ryze svátostnou. Je však možné vykonávat autenticky kněžskou službu tím, že »překročíme« svátostnou pastoraci?“ Odkud se vzala tato tendence? Ta je starší než několik desetiletí. Co je to jiného než protestanské pojetí pojetí pastorace, které svátostnou složku popřelo a odhodilo. Jelikož reformace se odtrhla od pravé Církve i apoštolské posloupnosti, rezignovala na svátostný charakter kněžství, na zdroj všech svátostí – eucharistickou obětí i na učitelský úřad Církve. Konkrétní a Ježíšem Kristem ustanovené svátosti měla nahradit „pouhá víra“, tedy nic víc než subjektivní cit. Hlásání Božího slova spoléhá na to, že „Písmo samo“ se postará o svůj správný výklad. Že zásada „sola Scriptura“ není nic jiného než nástup svévolného výkladu, ukazuje současný liberální postoj mnoha

pastorů k zásadním otázkám jako jsou potraty, rozvody, homosexuální svazky apod.

Z těžké předreformační i reformační krize vyšla nakonec Církev obnovená, když se na tridentském koncilu vrátila s veškerou rozhodností ke svým původním apoštolským kořenům, obnovila kázeň a řád a hlásání směřující k posvěcování svatými svátostmi. Tento návrat k vedení Ducha Svatého se projevil v zástupech nových světců, řeholních řádů, v rozkvětu náboženské horlivosti i v misijním zápalu. Současné problémy západní Církve se naopak prohlubují v důsledku recidivy protestantského ducha. I kdyby se jevil dnešnímu liberalistickému smýšlení jakkoliv sympatický, má jednu nepřekonatelnou závadu: nevzešel od Ducha Svatého. A „bez Něho nemůže me činit nic!“

„Bratři, co máme dělat?“ Význačný dominikánský teolog M. M. Pilipon napsal tato slova: „Náš sekularizovaný a demoralizovaný svět umírá na nepřítomnost Boha. Je ponořen do pohodlí a požívačnosti. Je jen jeden lék: Duch Boží, Duch Svätý. Jen On dokáže znovuoživit Církev a znovuoživí ji »novými Letnicemi«. Jan XXIII., Kristův nástupce, to výrazně prohlásil: »Církev potřebuje nové Letnice.« Tyto nové Letnice, tento posvěcující zásah Ducha musí začít u kněží a rozšířit se na celý Boží lid, jako o prvních Letnicích sestoupil Duch Svätý na apoštoly a na celé shromáždění.“ A končí prosbou, kterou bychom měli vytrvale opakovat:

„Maria, Matko Ježíšova a Matko Církve, přimlouvej se, aby se tento zázrak Letnic obnovil, a Církev, tento lid sjednocený s jednotou Otce, Syna a Ducha Svatého, kež uskuteční plán lásky, která tryská z Otce, a stane se skutečně Svätou Církví.“⁽¹⁾

-š-

⁽¹⁾ Conchita Armida, *Duchovní deník matky rodiny*, str. 263, Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2001.



Pondělí 24. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (576. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Smysl utrpení 6:55 GOODwillBOY IV. (10. díl) 7:35 Ze života farností: Vyškov 7:45 Kde Bůh roní slzy 8:05 AREGUA 8:25 Noční univerzita: Duch svatý, život církve - P. Elias Vella 9:30 Hledání (6. díl): Hledání nového světa 10:00 Čtème z křesťanských periodik: 23. 5. 10:10 Nedělní čtení (27. díl): Soslání ducha svatého 10:35 Na koberečku (84. díl) 10:50 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčiková 11:30 Ekoauto (6. díl) 11:45 Bolek a Lolek (12. díl): Faraonova hrobka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 AD trio Prague 13:05 Cesty za poznáním: Spojené arabské emiráty 13:55 Kulatý stůl: Naše pomoc pro Haiti 15:20 Vatikánský rozhlas 75 let 16:00 H2Onews (84. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] 16:10 Světlo ve stínu 16:10 Starobělské Lurdy 16:40 Přejeme si... 17:00 NOEparáda (79. díl): 19. finále [L] 17:25 Kanalizácie - podmienka zdravých vôd 17:40 Etnický Tibet - KHAM 18:00 Povolání v Nigérii 18:10 Léta letí k andělům (7. díl): P. František Lízna, SJ 18:30 Atlas Charity (30. díl): Frýdek - Místek (Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba) 18:35 Bolek a Lolek (13. díl): Sběr hub 18:45 Putování modrou planetou (1. díl): Austrálie 19:25 Čtème z křesťanských periodik: 23. 5. 19:35 Litanie loretánské 19:50 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2010 20:05 Harfa Noemova IV. (5. díl) 20:25 LURDY 20:50 Na koberečku (85. díl) [P] 21:05 GOODwillBOY IV. (10. díl) 21:45 Noekreace aneb Vandrování (36. díl) 22:00 Katecheze biskupů V. Cikrleho a J. Škarvady 23:00 Svetlo je absolutna biela 23:25 Ukrajinská zastavení 23:40 Léta letí k andělům (6. díl): sochař Otmar Oliva 0:00 Zpravodajské Noeviny: 18. 5. 2010 0:10 Evangelium 0:20 AD trio Prague 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 25. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (84. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Noční univerzita: Duch svatý, život církve - P. Elias Vella 7:20 Atlas Charity (43. díl): Charita Vyškov - Dědice 7:30 Kulatý stůl 9:00 Svatý František Xaverský a misie Jeziuitů 9:45 Noekreace aneb Vandrování (36. díl) 10:00 EKVÁDOR - země indiánů [P] 10:20 Platinové písničky (7. díl): Dechovka 10:50 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Spurným (25. díl) 11:30 Litanie loretánské 11:45 Bolek a Lolek (13. díl): Sběr hub 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Across the Music 12:45 Octava dies (576. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:20 JuniorTV Kopřivnice (5. díl) 13:40 Etnický Tibet - KHAM 14:00 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčiková 14:40 Kde Bůh roní slzy 15:00 Cesty za poznáním: Havaj 16:00 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2010 16:10 Světlo ve stínu 16:40 Voda - Zlato tretieho tisícročia 16:55 Putování modrou planetou (1. díl): Austrálie 17:35 Hudba pod Rozsutcom 17:45 Na koberečku (85. díl) 18:00 Vatikánský rozhlas 75 let 18:35 Bolek a Lolek (13. díl): Sběr hub 18:45 Noeland (19. díl) 19:15 Přejeme si... 19:35 Kanalizácie - podmienka zdravých vôd 19:50 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 [P] 20:05 Po stopách apoštola Pavla (2. díl) [P] 20:35 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 20:45 Tygři oceánů (7. díl) [P] 21:20 Čtème z křesťanských periodik: 23. 5. 21:30 Bez hábitu (21. díl): Chemin Neuf (5) 22:30 Cesty za poznáním: Havaj 23:20 Cesty za poznáním: Káhira 23:45 Čtème z křesťanských periodik: 23. 5. 0:00 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 0:10 Modlitby se zpěvy z Taizé 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 26. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 6:15 Ukrajinská zastavení 6:30 Tygři oceánů (7. díl) 7:05 Přejeme si... 7:25 Cesty za poznáním: Kuba 8:15 Hledání (5. díl): Hledání naděje 8:40 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčiková 9:20 Putování modrou planetou (1. díl): Austrálie 10:05 Čtème z křesťanských periodik: 23. 5. 10:15 Povolání v Nigérii 10:30 Generální audience

papeže Benedikta XVI.: 26. 5. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Noční univerzita: Duch svatý, život církve - P. Elias Vella 13:10 Svetlo je absolutna biela 13:35 Bez hábitu (21. díl): Chemin Neuf (5) 14:30 Smysl utrpení 14:40 Hledání (6. díl): Hledání nového světa 15:05 Vatikánský rozhlas 75 let 15:40 Kanalizácie - podmienka zdravých vôd 16:00 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 16:15 Po stopách apoštola Pavla (2. díl) 16:40 Na koberečku (85. díl) 17:00 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) [P] 17:50 NOEparáda (79. díl): 19. finále 18:15 EKVÁDOR - země indiánů 18:35 Bolek a Lolek (14. díl): Křest na rovníku [P] 18:45 Cesty za poznáním: Havaj 19:35 Litanie loretánské 19:50 H2Onews (84. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 20:05 BET LEICHEM - vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora [P] 20:20 Přejeme si... [P] 20:40 Atlas Charity (32. díl): Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 20:45 Hledání (9. díl): Hledání nevinosti [P] 21:05 Cesty za poznáním: Kilauea Kráter 21:15 Proměny muzea 21:40 Léta letí k andělům (7. díl): P. František Lízna, SJ 22:00 Světlo ve stínu 22:35 Noekreace aneb Vandrování (36. díl) 22:45 Across the Music 23:20 Pro vita mundi 0:00 H2Onews (84. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:10 Generální audience papeže Benedikta XVI.: 26. 5. 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 27. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE 6:05 H2Onews (84. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (27. díl) 7:15 Katecheze biskupů V. Cikrleho a J. Škarvady 8:15 Noemova pošta 2010: květen 9:50 Harfa Noemova IV. (5. díl) 10:10 Na koberečku (85. díl) 10:25 Přejeme si... 10:45 Noeland (19. díl) 11:05 Litanie loretánské 11:25 Noekreace aneb Vandrování (36. díl) 11:45 Bolek a Lolek (14. díl): Křest na rovníku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (7. díl): Dechovka 12:35 Cesty za poznáním: Mystické Benátky 13:05 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) 13:55 NOEparáda (79. díl): 19. finále 14:20 Svatý František Xaverský a misie Jeziuitů 15:05 Proměny muzea 15:30 Cesty za poznáním: Káhira 16:00 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 16:10 Cesty za poznáním: Havaj 17:00 Hledání (9. díl): Hledání nevinosti 17:20 Vatikánský rozhlas 75 let 17:55 Ve jménu Ježíše (3. díl): Petr a krev, Štěpán a Saul 18:20 Atlas Charity (2. díl): Vesnička soužití v Ostravě 18:35 Bolek a Lolek (14. díl): Křest na rovníku 18:45 GOODwillBOY IV. (10. díl) 19:25 Na koberečku (85. díl) 19:50 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 [P] 20:05 Klapka s ... (2. díl): Klapka s [P] 21:05 Oči Malawi 21:25 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Spurným (25. díl) 22:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 22:15 Noční univerzita: Duch svatý, život církve - P. Elias Vella 23:20 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčiková 0:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 0:10 Tygři oceánů (7. díl) 0:45 Atlas Charity (2. díl): Vesnička soužití v Ostravě 0:55 Smysl utrpení 1:05 Poslech Radia Proglas.

Pátek 28. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 6:15 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) 7:05 Octava dies (576. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:35 AD trio Prague 8:35 Cesty za poznáním: Benátky 9:00 Bez hábitu (21. díl): Chemin Neuf (5) 10:05 Kulatý stůl 11:35 Cesty za poznáním: Kilauea Kráter 11:45 Bolek a Lolek (14. díl): Křest na rovníku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Kulatý stůl: Setkání mládeže s biskupy 13:35 EKVÁDOR - země indiánů 13:55 Cesty za poznáním: Havaj 14:45 BET LEICHEM - vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 15:00 Platinové písničky (7. díl): Dechovka 15:25 Po stopách apoštola Pavla (2. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 16:10 Klapka s ... (2. díl): Klapka s 17:10 Putování modrou planetou (1. díl): Austrálie 17:50 Hledání (9. díl): Hledání nevinosti 18:10 Proměny muzea 18:35 Bolek a Lolek (15. díl): Maminčin svátek 18:45 Noekreace

aneb Vandrování (36. díl) 18:55 Oči Malawi 19:15 Kanalizácie - podmienka zdravých vôd 19:30 Atlas Charity (32. díl): Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 19:35 Litanie loretánské 19:50 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] 20:05 Kulatý stůl [L] 21:35 Přejeme si... 22:00 NOEparáda (79. díl): 19. finále 22:25 Atlas Charity (2. díl): Vesnička soužití v Ostravě 22:35 Katecheze biskupů V. Cikrleho a J. Škarvady 23:35 Léta letí k andělům (7. díl): P. František Lízna, SJ 0:00 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:10 Tygři oceánů (7. díl) 0:45 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčiková 1:35 Poslech Radia Proglas.

Sobota 29. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Octava dies (576. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Bez hábitu (21. díl): Chemin Neuf (5) 7:40 Platinové písničky (7. díl): Dechovka 8:10 Po stopách apoštola Pavla (2. díl) 8:40 JuniorTV Kopřivnice (5. díl) 9:00 Ve jménu Ježíše (3. díl): Petr a krev, Štěpán a Saul 9:25 Noeland (19. díl) 9:55 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) 10:45 NOEparáda (79. díl): 19. finále 11:10 Cesty za poznáním: Plavba řekou Lijiang 11:35 Bolek a Lolek (15. díl): Maminčin svátek 11:45 Litanie loretánské 12:05 Angelus Domini 12:10 Across the Music 12:45 Vatikánský rozhlas 75 let 13:20 Smysl utrpení 13:30 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 13:40 Na koberečku (85. díl) 13:55 Přejeme si... 14:20 Putování modrou planetou (2. díl): Čína 15:00 Cesty za poznáním: Havaj 15:50 Atlas Charity (32. díl): Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 16:00 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 Noekreace aneb Vandrování (33. díl) 16:20 Klapka s ... (2. díl): Klapka s 17:20 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 17:40 Oči Malawi 18:00 Po stopách apoštola Pavla (2. díl) 18:35 Bolek a Lolek (15. díl): Maminčin svátek 18:45 LURDY 19:10 Povolání v Nigérii 19:25 Nedělní čtení (28. díl): Nejsvětější Trojice [P] 19:50 Cesty za poznáním: Kilauea Kráter 20:05 Pro vita mundi 20:45 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Spurným (25. díl) 21:30 Noční univerzita: Mgr. Karel Skočovský - Teologie těla v učení Jana Pavla II. 22:55 Putování modrou planetou (2. díl): Čína 23:35 Nedělní čtení (28. díl): Nejsvětější Trojice 0:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 0:15 Kulatý stůl: Setkání mládeže s biskupy 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 30. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení (28. díl): Nejsvětější Trojice 6:50 Klapka s ... (2. díl): Klapka s 7:50 Youth Alive [P] 8:00 Po stopách apoštola Pavla (2. díl) 8:30 Cesty za poznáním: Plavba řekou Lijiang 8:55 Atlas Charity (32. díl): Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 9:00 LURDY 9:25 Čtème z křesťanských periodik: 30. 5. [P] 9:35 Vatikánský rozhlas 75 let 10:10 Evangelium 10:15 Kanalizácie - podmienka zdravých vôd 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Oldřívův [L] 11:30 Naučme se poslouchat 12:00 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne 12:50 Přejeme si... [P] 13:10 Čtème z křesťanských periodik: 30. 5. 13:20 Platinové písničky (8. díl): Dechovka [P] 13:50 Hledání (9. díl): Hledání nevinosti 14:10 Cesty za poznáním: Kilauea Kráter 14:20 BET LEICHEM - vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 14:35 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 14:55 Nedělní čtení (28. díl): Nejsvětější Trojice 15:20 Harfa Noemova IV. (5. díl) 15:40 Vesnička soužití 16:00 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) 16:50 Ve jménu Ježíše (4. díl): Petr, první apoštol 17:15 Noeland (20. díl) [P] 17:45 NOEparáda (79. díl): 19. finále 18:10 Oči Malawi 18:30 EKVÁDOR - země indiánů 18:50 Pro vita mundi 19:30 Evangelium 19:40 Litanie loretánské 20:05 Octava dies (577. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Absolventský koncert Luhačovice 2009 [P] 21:55 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) [P] 22:05 Nedělní čtení (28. díl): Nejsvětější Trojice 22:30 Noemova pošta 2010: květen 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

K letošním volbám

Pravděpodobně nebude k letošním volbám vydán žádný pastýřský list s výzvou k aktivní účasti na volbách.

Myslím, že naši čtenáři si uvědomují i bez dlouhých výkladů, že je jejich **vážnou mravní povinností** voleb se aktivně zúčastnit a dát svůj hlas straně, která se snaží ve svém programu držet Božího zákona. Nemůžeme volit stranu, která schvaluje potraty, nemanželské a homosexuální formy soužití. Za křesťanskou není možno prohlašovat stranu jen proto, že jsou v ní také kandidáti, kteří vystupovali jako křesťanští politici v minulosti. Křesťanská odpovědnost nás vede k tomu, abychom věnovali trochu úsilí poznat skutečný profil té či oné strany. Současná situace je pro křesťanské voliče velmi neutěšená.

Nejdůležitější připomínka: Naš národ může zachránit především Boží milosrdenství – bitvu u Lepanta vyhrála důvěra v pomoc Panny Marie a vytrvalá a vroucí modlitba sv. růžence!!!

Josef Vlček, šéfredaktor

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku prof. ThDr. Václava Wolfa TAJEMNÁ PROPAST BOŽÍHO BYTÍ**, která se bude konat **v úterý 1. června 2010 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

POUTĚ V KOSTELE SV. ANTONÍNA PADUÁNSKÉHO V BLATNICI POD SVATÝM ANTONÍNEM V ROCE 2010

Neděle 30. 5. – pouť Matice svatoantonínské – mše sv. v 10.30 hod. (P. Ladislav Švihák, farář Dolní Němčí) • **sobota 12. 6.** – domácí pouť – mše sv. v 17 hod. (P. František Král, děkan Uherský Brod) • **neděle 13. 6.** – hlavní pouť – mše sv. v 8, 9 a 10.30 hod. (P. Jiří Kupka, vicerektor Kněžského semináře Olomouc) • **neděle 27. 6.** – pouť svatých Petra a Pavla – mše sv. v 10.30 hod. (P. Petr Dujka, farář Uherské Hradiště) • **neděle 29. 8.** – děkonná pouť – dožínková – mše sv. v 9 a 10.30 hod. (Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký) • **sobota 30. 10.** – dušičková pouť a křížová cesta – mše sv. v 16 hod. (P. Josef Můčka). E-mail: farnostblatnice@seznam.cz • internet: www.antoninek.cz.

VASSULA RYDEN NA SLOVENSKU – úterý 25. května 2010 v 17 hodin, městská sportovní hala v Trnavě (Rybničkova 15/A). Vstup volný. Kontakt: tel. +421 903 252 149 • e-mail: tlig.slovakia@gmail.com.

V Roce kněží zve mládež, kněze i všechny věřící k prožití **SVATODUŠNÍ VIGILIE na poutním místě Panny Marie Ochranitelky v Křebech u Praskdic v sobotu 22. května 2010**. Začátek ve 21 hod. u prvního zastavení křížové cesty. Při svatodušní vigílii se budeme modlit za kněze. Požehnáme svatodušní oheň, cestou na Křeby se budeme modlit křížovou cestu a chválit Pána za dar vykoupení a spásy. Vrcholem vigílie bude mše svatá s modlitbou odevzdání života Ježíši Kristu ve 23 hod. u polního oltáře na Křebech. Celý program bude v noci v přírodě, vezměte si proto vhodné oblečení. Přineste si lucernu, nebo svíci s krytem. Při nevhodném počasí bude vigílie ve farním kostele v Morkovicích. Těšíme se na společenství s vámi. Kontakt: Římskokatolická farnost Morkovice, tel. 731 621 105, e-mail: faramorkovice@seznam.cz.

Liturgická čtení

Neděle 23. 5. – slavnost Soslání

Ducha Svátého

1. čt.: Sk 2,1–11

Ž 104(103),1ab+24ac.29bc–30.31+34
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!* Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 12,3b–7.12–13

Ev.: Jan 20,19–23

Slovo na den: Přijměte Ducha Svátého.

Pondělí 24. 5. – ferie

1. čt.: 1 Petr 1,3–9

Ž 111(110),1–2.5–6.9+10c

Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 10,17–27

Slovo na den: Prodej všechno, co máš.

Úterý 25. 5. – nez. pam. sv. Bedy Ctihodného nebo sv. Řehoře VII. nebo sv. Marie Magdalény de Pazzi

1. čt.: 1 Petr 1,10–16

Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4

Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)

Ev.: Mk 10,28–31

Slovo na den: My jsme opustili všechno.

Středa 26. 5. – památka sv. Filipa Neriho

1. čt.: 1 Petr 1,18–25

Ž 147,12–13.14–15.19–20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 10,32–45

Slovo na den: Následovali ho s bázní.

Čtvrtek 27. 5. – nez. pam. sv. Augustína z Canterbury

(v plzeňské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: 1 Petr 2,2–5.9–12

Ž 100(99),2.3.4.5

Odp.: 2c (*Vstupte před Hospodina s jásotem!*)

Ev.: Mk 10,46–52

Slovo na den: Slepy žebřák.

Pátek 28. 5. – ferie

1. čt.: 1 Petr 4,7–13

Ž 96(95),10.11–12.13

Odp.: srov. 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Mk 11,11–25

Slovo na den: Kdykoli odpouštějte.

Sobota 29. 5. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Jud 17.20b–25

Ž 63(62),2.3–4.5–6

Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)

Ev.: Mk 11,27–33

Slovo na den: Z nebe, nebo od lidí?

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. KVĚTNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 5.		PO 24. 5.		ÚT 25. 5.		ST 26. 5.		ČT 27. 5.		PÁ 28. 5.		SO 29. 5.			
Antifona	679	764	1150	1278	1166	1295	1722	1941	1197	1329	1213	1346	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	1151	1279	1166	1296	1723	1941	1198	1330	1213	1346	1666	1883		
Antifony	680	765	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	813	914	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1155	1283	1170	1300	1724	1942	1201	1334	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1155	1284	1170	1300	1724	1943	1202	1334	1218	1351	1669	1886		
Prosby	680	765	1155	1284	1171	1300	1724	1943	1202	1334	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1156	1284	1373	1537	1375	1539	1375	1539	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	681	766	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	682	767	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	683	769	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	684	769	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 22. 5.															
Hymnus	641	721	641	721	1160	1290	1176	1307	1727	1946	1207	1340	1223	1358	742	837
Antifony	676	760	685	770	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	743	838
Žalmy	676	760	685	770	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1164	1294	1180	1310	1730	1949	1211	1344	1226	1361	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1164	1294	1180	1310	1731	1950	1211	1344	1227	1361	745	841
Prosby	678	763	687	773	1165	1294	1180	1310	1731	1950	1211	1345	1227	1362	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1165	1295	1373	1537	1375	1539	1375	1539	1227	1362	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KARTOUZA MARIENAU

Mniši kartouzy Marienau

Tato publikace se pokouší dát odpověď na otázky všech, kdo se zajímají o život kartuziánů. Zajímavá může být především pro ty, kdo v sobě pocítují Boží volání, aby se vydali na osamělé místo a tam se v mlčení setkali s živým Bohem. Pozorný čtenář získá reálnou představu o způsobu života kartuziánů, ovšem jen natolik, nakolik je to možné, neboť jejich život spolu s Kristem skrytý v Bohu může opravdově pochopit jedině ten, kdo jej sám zakusil. Barevné fotografie z „nitra“ kartouzy a ze života mnichů pak uvádějí ještě hlouběji do celkové atmosféry života kartuziánských mnichů.



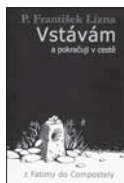
Kunstverlag Josef Fink

Brož., křídový papír, 190x239 mm, 48 stran, 129 Kč

VSTÁVÁM A POKRAČUJI V CESTĚ Z FATIMY DO COMPOSTELY

P. František Lízna

V roce 2006 otec Lízna vyšel na jednu ze svých poutí. Šel bez mobilního telefonu a s vědomím, že toto putování může být jeho poslední pozemské, neboť lékaři mu diagnostikovali nebezpečnou rakovinu. Nemoc však natolik ustoupila, že lékaři otce Líznu zařadili mezi vzácné případy. Sám jezuitský poutník dodává: „Jak říkám, pouť uzdravuje.“



Cesta • Brož., 135x200 mm, 80 stran, 78 Kč

DOBŘÁ ZPRÁVA O SEXU A MANŽELSTVÍ • ODVÁŽNÉ ODPOVĚDI NA NESMĚLÉ OTÁZKY

Christopher West • Z angličtiny přeložil Karel D. Skočovský

Autor, uznávaný hlasatel teologie těla Jana Pavla II., zde představuje úlohu lidské sexuality a manželství v Božím plánu. Většina textu této knihy je napsána formou otázka-odpověď. Autor se rozhodl přistoupit k tématu odvážně a otevřeně – nebojí se odhalit příběh své vlastní cesty k pochopení krásy sexuality a nevyhýbá se odpovědím ani na ty nejchoulostivější otázky. Publikace tak může být průvodcem pro všechny, kdo se chtějí něco dozvědět o tom, jak v současné době katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu, manželství a křesťanské panenství a celibát.

Paulinky • Brož., 135x205 mm, 264 stran, 210 Kč

OMALOVÁNKY

ZAKOPANÁ HŘÍVNÁ • SKRYTÝ POKLAD

Text Bertha Sofía Pitalúa Quiñonez • Ilustrace José Herney Repizo Correa

Omalovánky s vyprávěním – dva evangelijní příběhy o zakopané hřivně (Mt 25,14–30) a skrytém pokladu (Mt 13,44–45) v jedné knížečce. Kromě obrázků k vymalování mají děti k dispozici i paralelní text v anglickém jazyce. Mohou si tak osvojit nejen aktualizovaný evangelijní příběh, ale naučit se nová slovíčka anebo si vyzkoušet „číst Bibli“ anglicky! Každý příběh začíná z jednoho konce knížečky, stačí ji jen obrátit vzhůru nohama.

Paulinky • Brož., 165x235 mm, 24 stran, 35 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 2

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.